



คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๙



คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๙

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำนำ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างดี และถือว่าเป็นหัวใจสำคัญและเป็นนโยบายหลักของมหาวิทยาลัยในอันที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยก้าวไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนา และมีคุณภาพในทุกพันธกิจ เริ่มตั้งแต่การผลิตบัณฑิต การวิจัยและพัฒนาการส่งเสริมพระพุทธศาสนา และบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

ในปี พ.ศ.๒๕๕๗ มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ กำหนดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย (๑) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และ (๒) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ครอบคลุมพันธกิจทั้ง ๔ ด้านของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย หลักการและแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และ คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับหลักสูตร (๒) ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และ (๓) ระดับสถาบัน ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๙ เล่มนี้ จัดเป็นคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกปี และเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจในกระบวนการต่างๆ ของระบบประกันคุณภาพ ทั้งในส่วนงานที่จัดการศึกษาและส่วนงานที่สนับสนุนการศึกษา อันจะเป็นพลังในการผลักดันให้การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ก้าวไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๙ เล่มนี้ จะเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มกราคม ๒๕๕๙

(๒)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(๑)
สารบัญ	(๒)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ประวัติและความเป็นมา	๑
๑.๒ หลักสูตรการและเรียนการสอน	๓
๑.๓ ส่วนงานที่จัดการศึกษาในส่วนกลาง	๖
๑.๔ ส่วนงานที่จัดการศึกษาในระดับวิทยาเขต วิทยาลัย โครงการขยายห้องเรียน หน่วยวิทยบริการและสถาบันสมทบ	๗
๑.๕ ตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย	๙
๑.๖ เข็มสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย	๑๐
๑.๗ สีและดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย	๑๐
๑.๘ สุภาพชน ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย	๑๐
๑.๙ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และอัตลักษณ์บัณฑิต	๑๑
๑.๑๐ การบริหารงานและโครงสร้างองค์กร	๑๑
๑.๑๑ พัฒนาการการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๓
บทที่ ๒ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา	๑๗
๒.๑ ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	๑๗
๒.๒ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๑๘
๒.๓ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)	๑๙
๒.๔ การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	๒๑
๒.๕ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๓
๒.๖ กิจกรรมดำเนินการในวงจรการจัดกระบวนการประกันคุณภาพภายใน	๒๕
๒.๗ แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๒๕
๒.๘ นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวเอง	๒๖
๒.๙ สรุปรูปประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๓๔

บทที่ ๓	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	๓๙
๓.๑	กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	๔๐
๓.๒	คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร	๔๓
๓.๓	องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับหลักสูตร	๔๔
	องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน	๔๔
	องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต	๕๔
	องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต	๖๑
	องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์	๖๕
	องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	๗๔
	องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	๘๐
๓.๔	แนวทางในการประเมิน ระดับหลักสูตร	๘๒
บทที่ ๔	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๙๐
๔.๑	กรอบการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๙๐
๔.๒	คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๙๑
๔.๓	องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๙๑
	องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต	๙๑
	องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย	๙๙
	องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ	๑๐๔
	องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	๑๐๖
	องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ	๑๐๗
บทที่ ๕	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน	๑๑๐
๕.๑	กรอบการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน	๑๑๐
๕.๒	คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน	๑๑๑
๕.๓	องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับสถาบัน	๑๑๑

(๔)

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต	๑๑๑
องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย	๑๑๖
องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ	๑๑๙
องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	๑๒๑
องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ	๑๒๒
บทที่ ๖ การเขียนรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๑๒๕
๖.๑ ความหมายของการรายงาน	๑๒๕
๖.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๑๒๕
๖.๓ รูปแบบการเขียนรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน รายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร	๑๒๖
รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย	๑๘๕
ภาคผนวก	๒๑๓
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗	๒๑๔
คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	๒๑๙

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ประวัติและความเป็นมา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทย ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงสถาปนาขึ้น ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ เพื่อเป็นสถาบันการศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ โดยพระราชทานนามว่า มหาธาตุวิทยาลัย เมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๓๐ และได้เปิดดำเนินการศึกษาเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๓๒

ต่อมาได้ทรงเปลี่ยนจากมหาธาตุวิทยาลัยเป็น มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๓๙ แต่ยังคงจัดการศึกษาเฉพาะปริยัติธรรมแผนกบาลีเท่านั้น ยังมิได้ดำเนินการศึกษาในรูปแบบอุดมศึกษาหรือรูปแบบมหาวิทยาลัยตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เพื่อสืบสานพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๙๐ พระพิมลธรรม (ช้อย ฐานตตมहाเถร) อธิบดีสงฆ์วัดมหาธาตุสมัยนั้น พร้อมทั้งพระเถรานุเถระฝ่ายมหานิกายจำนวน ๕๗ รูปได้ประชุมพร้อมกันที่ตำหนักสมเด็จพระวัดมหาธาตุ ปรึกษาหารือได้ข้อยุติที่จะเปิดการศึกษาในรูปแบบมหาวิทยาลัย เปิดรับผู้สนใจวิชาพระพุทธศาสนาพระปริยัติสัทธรรมชั้นสูง ภาษาต่างประเทศและวิทยาการบางอย่างอันเป็นอุปกรณ์แก่การค้นคว้าหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

พุทธศักราช ๒๔๙๐ ประกาศใช้ระเบียบมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปิดรับพระภิกษุสามเณร ผู้สอบได้ตั้งแต่เปรียญธรรม ๔ ประโยคขึ้นไปเข้าศึกษา พระภิกษุสามเณรที่เข้าศึกษารุ่นแรกนี้มีจำนวน ๑๕๖ รูป เปิดการศึกษาเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐ โดยจัดให้เรียนวิชาพื้นฐาน เรียกว่า การศึกษาระดับชั้นอบรมพื้นฐานความรู้จนถึงขั้นเตรียมอุดมศึกษา เป็นเวลา ๔ ปี ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๙๐- ๒๔๙๔ จากนั้นจึงให้เรียนต่อระดับปริญญาตรีในคณะพุทธศาสตร์ ซึ่งเปิดเป็นคณะแรก รับพระภิกษุสามเณรที่จบชั้นเตรียมอุดมศึกษานี้ และเป็นผู้สอบได้ตั้งแต่เปรียญธรรม ๕ ประโยคขึ้นไป จำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกให้เข้าศึกษาปีแรกในคณะพุทธศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๔๙๔ จำนวน ๑๖ รูป สำเร็จการศึกษา ในปี ๒๔๙๘ เป็นพุทธศาสตรบัณฑิตรุ่นแรก จำนวน ๖ รูป

พุทธศักราช ๒๔๙๐ ตั้งคณะพุทธศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๐๕ ตั้งคณะครุศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๐๖ เปิดสอนหลักสูตรแผนกอบรมครุศาสนศึกษาระดับประกาศนียบัตร

พุทธศักราช ๒๕๑๒ มหาเถรสมาคมได้ออกคำสั่งเรื่อง การศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๑๒ จำนวน ๑๒ ข้อ สารสำคัญของข้อ ๓ ระบุส่วนที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ว่า “ให้การศึกษาของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ ซึ่งดำเนินการอยู่แล้ว เป็นการศึกษาของคณะสงฆ์”

พุทธศักราช ๒๕๑๖ ตั้งคณะเอเชียอาคเนย์ ต่อมาเปลี่ยนเป็นคณะมานุษยสังเคราะห์ศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๒๑ ตั้งวิทยาเขตหนองคายที่วัดศรีสะเกษ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยเปิด สอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรคณะครุศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๒๖ แยกวิชาสายสังคมศาสตร์ออกจากคณะมานุษยสังเคราะห์ศาสตร์ไปตั้งคณะ สังคมศาสตร์และแยกวิชาสายภาษาศาสตร์ จิตวิทยาไปตั้งคณะมนุษยศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๒๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช องค์เอกอัครศาสนูปถัมภก รัชกาลปัจจุบัน โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ กำหนดวิถียุทธศาสตร์สำเร็จวิชาการทางพระพุทธศาสนา พ.ศ.๒๕๒๗ โดยมาตรา ๔ (๓) กำหนดไว้ว่า “ให้ผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวิทยฐานะชั้นปริญญาตรี เรียกว่า “พุทธศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อว่า“พธ.บ.”

พุทธศักราช ๒๕๒๘ ตั้งวิทยาเขต ๒ แห่ง คือ (๑) ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ตั้งวิทยาเขตนครศรีธรรมราช ที่วัดแจ้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช และ (๒) ในวันที่ ๓ ตุลาคม ตั้งวิทยาเขต เชียงใหม่ที่วัดสวนดอก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

พุทธศักราช ๒๕๒๙ ตั้งวิทยาเขต ๓ แห่ง คือ (๑) ในวันที่ ๓ ตุลาคม ตั้งวิทยาเขตขอนแก่น ที่วัดธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปัจจุบันย้ายที่ทำการไป ที่เลขที่ ๓๐ บ้านโคกสี ตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น (๒) ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ตั้งวิทยาเขตนครราชสีมาที่วัดพระนารายณ์มหาราช อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบันย้ายที่ทำการไปที่บ้านหัวถนน ถนนชาติพัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และ (๓) ในเดือนธันวาคม ตั้งวิทยาเขตอุบลราชธานีที่วัดมหาวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันย้ายที่ทำการไปที่บ้านหมากมี ตำบลกระโสบ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

พุทธศักราช ๒๕๓๐ สภามหาวิทยาลัย ประกาศใช้ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการบริหาร ๒๕๓๐ และตั้งวิทยาเขต ๒ แห่ง คือ (๑) ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ตั้งวิทยาเขตสุรินทร์ที่วัดศาลาลอย อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ปัจจุบันย้ายที่ทำการไปอยู่ที่ หมู่ที่ ๘ ตำบล นอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และ (๒) ในวันที่ ๓๐ มีนาคม ตั้งวิทยาเขตแพร่ที่วัดพระบาทมิ่งเมือง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

พุทธศักราช ๒๕๓๔ ตั้งวิทยาเขตพะเยาที่วัดศรีโคมคำ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

พุทธศักราช ๒๕๓๕ ตั้งวิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส ที่วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

พุทธศักราช ๒๕๔๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช องค์เอกอัครศาสนูปถัมภก รัชกาลปัจจุบัน โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้มีสถานภาพเป็นนิติบุคคล และเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๔ ตอนที่ ๕๑ ก ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๐

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัย มีส่วนงานจัดการศึกษา รวม ๔๕ แห่ง คือ วิทยาเขต ๑๐ แห่ง วิทยาลัย ๑๙ แห่ง โครงการขยายห้องเรียน ๓ แห่ง และหน่วยวิทยบริการ ๑๓ แห่ง

เพื่อให้การศึกษาวิชาการด้านพระพุทธศาสนาได้ขยายไปทั่วทุกมุมของโลก มหาวิทยาลัยยังได้รับ สถาบันการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ เข้าเป็นสถาบันสมทบอีกจำนวน ๗ แห่ง ประกอบด้วย

พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยพระพุทธศาสนาดองกุก ขอนบอบ เกาหลีใต้

พุทธศักราช ๒๕๔๗ มหาปัญญาวิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

พุทธศักราช ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาซิน จู ไต้หวัน

พุทธศักราช ๒๕๕๐ สถาบันพระพุทธศาสนานานาชาติศรีลังกา ประเทศศรีลังกา

พุทธศักราช ๒๕๕๑ ศูนย์การศึกษาพระอาจารย์พรหม ประเทศสิงคโปร์

พุทธศักราช ๒๕๕๑ วิทยาลัยพระพุทธศาสนา ประเทศสิงคโปร์

พุทธศักราช ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนา ธรรมะ เกท บุดาเปสท์ ประเทศฮังการี

๑.๒ หลักสูตรและการเรียนการสอน

ก. ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

พุทธศักราช ๒๕๔๐ เปิดการศึกษาระดับปริญาตรีคณะพุทธศาสตร์ มีหลักสูตรปรับพื้นฐานความรู้ ของนิสิต ๒ ระดับ คือ ระดับพื้นฐานทั่วไปกับเตรียมอุดมศึกษา ต่อมา หลักสูตรนี้ได้พัฒนามาเป็นโรงเรียนบาลีอบรมศึกษา โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา และโรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา ในปัจจุบัน โรงเรียนทั้ง ๓ นี้ อยู่ในสังกัดของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๐๖ เปิดสอนระดับ ป.กศ. และพุทธศักราช ๒๕๐๘ เปิดสอนระดับ ป.กศ. สูง ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยไม่ได้เปิดสอนหลักสูตรนี้แล้ว

พุทธศักราช ๒๕๓๖ เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร (วิชาชีพครู) (ปัจจุบันพัฒนามา

เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู)

พุทธศักราช ๒๕๔๗ เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาบริหารกิจการคณะสงฆ์ รับ พระ ภิกษุสามเณรเข้าเรียน สำหรับพระภิกษุสามเณรผู้จบการศึกษานักธรรมชั้นเอก เมื่อจบ การศึกษาแล้วจะได้รับประกาศนียบัตรและสามารถใช้เป็นวุฒิการศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับปริญญา ตีในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้

ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรประกาศนียบัตร จำนวน ๑๑ หลักสูตร คือ

- | | |
|------------------------------|-------------------|
| (๑) บริหารกิจการคณะสงฆ์ | (๒) ภาษาจีน |
| (๓) ภาษาบาลี | (๔) ภาษาอังกฤษ |
| (๕) ภาษาไทย | (๖) ภาษาญี่ปุ่น |
| (๗) การปฏิบัติวิปัสสนาภาวนา | (๘) พระพุทธศาสนา |
| (๙) พระธรรมทูต | (๑๐) วิชาการเทศนา |
| (๑๑) การสอนศีลธรรมในโรงเรียน | |

ข. ระดับอุดมศึกษา

๑) ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปิดสอนระดับปริญญาตรี ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ปัจจุบันเปิดสอนใน ๔ คณะ มีหลักสูตรระดับปริญญาตรี รวม ๒๗ สาขาวิชา คือ คณะพุทธศาสตร์ ๑๒ สาขาวิชา คณะครุศาสตร์ ๔ สาขาวิชา คณะมนุษยศาสตร์ ๔ สาขาวิชา และคณะสังคมศาสตร์ ๗ สาขาวิชา โดยหลักสูตรทั้งหมดนี้ ยังได้เปิดสอนที่วิทยาเขต วิทยาลัย โครงการขยายห้องเรียน หน่วยวิทยบริการ และสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัย

หลักสูตรคณะพุทธศาสตร์

- | | |
|---------------------------------------|----------------------------|
| (๑) สาขาวิชาพระพุทธศาสนา | (๒) สาขาวิชาศาสนา |
| (๓) สาขาวิชาปรัชญา | (๔) สาขาวิชาบาลีพุทธศาสตร์ |
| (๕) สาขาวิชาภาษาบาลี | (๖) สาขาวิชาบาลีสันสกฤต |
| (๗) สาขาวิชามหายานศึกษา | (๘) สาขาวิชาพุทธศิลปกรรม |
| (๙) สาขาวิชา Mahayana Studies | |
| (๑๐) สาขาวิชา Buddhism and Management | |
| (๑๑) สาขาวิชา Chinese Buddhism | |
| (๑๒) สาขาวิชา Buddhist Leadership | |

หลักสูตรคณะครุศาสตร์

- | | |
|--|---------------------------|
| (๑) สาขาวิชาสังคมศึกษา | (๒) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย |
| (๓) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ | |
| (๔) สาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนาและจิตวิทยาการแนะแนว | |

หลักสูตรคณะมนุษยศาสตร์

- | | |
|----------------------|--------------------------|
| (๑) สาขาวิชาภาษาไทย | (๒) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ |
| (๓) สาขาวิชาจิตวิทยา | (๔) สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา |

หลักสูตรคณะสังคมศาสตร์

- | | |
|----------------------------------|------------------------------|
| (๑) สาขาวิชารัฐศาสตร์ | (๒) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ |
| (๓) สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ | (๔) สาขาวิชาสังคมวิทยา |
| (๕) สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ | (๖) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ |
| (๗) สาขาวิชานิติศาสตร์ | |

๒) ระดับปริญญาโท

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปิดสอนระดับปริญญาโท ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๓๑ เป็นต้นมา ปัจจุบัน มีหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน ๒ หลักสูตรและหลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๒๒ สาขาวิชา

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

- ๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาพระไตรปิฎกศึกษา
- ๒) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพรู

หลักสูตรระดับปริญญาโท

- | | |
|---|-------------------------------|
| (๑) สาขาวิชาพระพุทธศาสนา | (๒) สาขาวิชาปรัชญา |
| (๓) สาขาวิชาธรรมนิเทศ | (๔) สาขาวิชาวิปัสสนาภาวนา |
| (๕) สาขาวิชาศาสนาเปรียบเทียบ | (๖) สาขาวิชามหายานศึกษา |
| (๗) สาขาวิชาพระไตรปิฎกศึกษา | (๘) สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา |
| (๙) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา | |
| (๑๐) สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว | |
| (๑๑) สาขาวิชาชีวิตและความตาย | |
| (๑๒) สาขาวิชาพุทธศาสตร์และศิลปะแห่งชีวิต | (๑๓) สาขาวิชาภาษาศาสตร์ |
| (๑๔) สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ | (๑๕) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ |

- (๑๖) สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา (๑๗) สาขาวิชาการพัฒนาสังคม
- (๑๘) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนาระบบ
- (๑๙) สาขาวิชาสันติศึกษา
- (๒๐) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (International Program)
- (๒๑) สาขาวิชาอาเซียนศึกษา (International Program)
- (๒๒) สาขาวิชาพระพุทธศาสนา (International Program)

๓) ระดับปริญญาเอก

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเปิดสอนระดับปริญญาเอก ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๔๓ เป็นต้นมา ปัจจุบัน มีหลักสูตรระดับปริญญาเอก จำนวน ๑๒ สาขาวิชา คือ

- (๑) สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
- (๒) สาขาวิชาพระพุทธศาสนา (International Program)
- (๓) สาขาวิชาปรัชญา (๔) สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา
- (๕) สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (๖) สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา
- (๗) สาขาวิชาบาลีพุทธศาสตร์ (๘) สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
- (๙) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
- (๑๐) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (International Program)
- (๑๑) สาขาวิชาการพัฒนาสังคม (๑๒) สาขาวิชาสันติศึกษา

๑.๓ ส่วนงานที่จัดการศึกษาในส่วนกลาง

- ก. คณะพุทธศาสตร์ มี ๓ ภาควิชา
 - ภาควิชาพระพุทธศาสนา
 - ภาควิชาศาสนาและปรัชญา
 - ภาควิชาบาลีและสันสกฤต
- ข. คณะครุศาสตร์ มี ๓ ภาควิชา
 - ภาควิชาบริหารการศึกษา
 - ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
 - ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
- ค. คณะมนุษยศาสตร์ มี ๓ ภาควิชา
 - ภาควิชาภาษาไทย
 - ภาควิชาภาษาต่างประเทศ
 - ภาควิชาจิตวิทยา

- ง. คณะสังคมศาสตร์ มี ๔ ภาควิชา
 - ภาควิชารัฐศาสตร์
 - ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
 - ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
 - ภาควิชานิติศาสตร์

๑.๔ ส่วนงานที่จัดการศึกษาในระดับวิทยาเขต วิทยาลัย โครงการขยายห้องเรียน หน่วยวิทยบริการและสถาบันสมทบ

ก. วิทยาเขต

- ๑) วิทยาเขตหนองคาย
- ๒) วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
- ๓) วิทยาเขตเชียงใหม่
- ๔) วิทยาเขตขอนแก่น
- ๕) วิทยาเขตนครราชสีมา
- ๖) วิทยาเขตอุบลราชธานี
- ๗) วิทยาเขตแพร่
- ๘) วิทยาเขตสุรินทร์
- ๙) วิทยาเขตพะเยา
- ๑๐) วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

ข. วิทยาลัย

- ๑) วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
- ๒) วิทยาลัยสงฆ์เลย
- ๓) วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน
- ๔) วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
- ๕) วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช พิษณุโลก
- ๖) วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์
- ๗) วิทยาลัยสงฆ์ปัตตานี
- ๘) วิทยาลัยสงฆ์นครน่านเฉลิมพระเกียรติ
- ๙) วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร
- ๑๐) วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย
- ๑๑) วิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง

- ๑๒) วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ
- ๑๓) วิทยาลัยพุทธศาสตร์นานาชาติ
- ๑๔) วิทยาลัยพระธรรมทูต
- ๑๕) วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี
- ๑๖) วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- ๑๗) วิทยาลัยสงฆ์ร้อยเอ็ด
- ๑๘) วิทยาลัยสงฆ์พ้อขุนผาเมือง เพชรบูรณ์
- ๑๙) วิทยาลัยสงฆ์ราชบุรี

ค. โครงการขยายห้องเรียน

- ๑) ห้องเรียนคณะพุทธศาสตร์ วัดพิบูลทอง ตำบลพิบูลทอง อำเภอนาทม จังหวัดสิงห์บุรี
- ๒) ห้องเรียนวิทยาเขตนครศรีธรรมราช วัดพัฒนาราม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ๓) ห้องเรียนคณะพุทธศาสตร์ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ตำบลบ้านใต้ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

ง. หน่วยวิทยบริการ

- ๑) หน่วยวิทยบริการคณะพุทธศาสตร์ วัดหงษ์ประดิษฐาราม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- ๒) หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ วัดพระรูป อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
- ๓) หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ วัดใหญ่อินทาราม (พระอารามหลวง) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
- ๔) หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ วัดป่าประดู่(พระอารามหลวง) อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
- ๕) หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ พุทธมณฑลจังหวัดจันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
- ๖) หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
- ๗) หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ วัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว
- ๘) หน่วยวิทยบริการวิทยาเขตขอนแก่น วัดอภิสีห์ อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
- ๙) หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช วัดท่านา อำเภอเมือง จังหวัดตาก

๑๐) หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช วัดหมอนไม้ อำเภอเมือง จังหวัด
อุตรดิตถ์

๑๑) หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ วัดหนองขุนชาติ อำเภอเมือง จังหวัด
อุทัยธานี

๑๒) หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ วัดพระบรมธาตุ อำเภอเมือง จังหวัด
กำแพงเพชร

๑๓) หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ วัดพุกะวันโชติการาม อำเภอ
ตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

จ. สถาบันสมทบ

๑) วิทยาลัยพระพุทธศาสนาดองกุก ขอนบอบ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

๒) มหาปัญญาวิทยาลัย วัดถาวราราม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

๓) มหาวิทยาลัยสงฆ์จีน จู ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (ไต้หวัน)

๔) สถาบันพระพุทธศาสนานานาชาติศรีลังกา ประเทศศรีลังกา

๕) วิทยาลัยพระพุทธศาสนา ประเทศสิงคโปร์

๖) ศูนย์การศึกษาพระอาจารย์พรหม ประเทศสิงคโปร์

๗) มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนา ธรรมะ เกท บุดาเปสท์ ประเทศยังการี

๑.๕ ตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย



เป็นพระจุลมงกุฏ (พระเกี้ยว) เพล่งรัศมี เป็นส่วนพระราชลัญจกรประจำพระองค์
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ตรงฐานพระ
เกี้ยวมีอักษรย่อ ม จ ร หมายถึง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประดิษฐานอยู่ตรงกลาง
ของธรรมจักร ที่ขอบกลาง ด้านบนของธรรมจักร มีอักษรภาษาบาลีว่า ปญญา โลกสฺมิ ปชโชโต
แปลว่า ปัญญาเป็นแสงสว่างในโลก หมายถึง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจะอำนวย
แสงสว่างทางปัญญาให้แก่ชาวโลก ที่ขอบ กลางด้านล่างมีอักษรชื่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย

ลักษณะงานที่ต้องใช้ตราสัญลักษณ์นี้

๑. งานด้านเอกสารตามระบบงานสารบรรณ
๒. งานด้านทะเบียนการศึกษา
๓. งานด้านการออกหลักฐานสำคัญของมหาวิทยาลัย

๑.๖ เข็มสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย



เป็นพระจุลมงกุฏ (พระเกี้ยว) แปลงรัศมี เป็นส่วนพระราชลัญจกรประจำพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ด้านหลังพระเกี้ยวมีธรรมจักร ตรงฐานของพระเกี้ยวมีอักษร ม จ ร เป็นชื่อย่อ มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และข้างล่างสุด มีอักษรชื่อมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ลักษณะงานที่ต้องใช้เข็มสัญลักษณ์นี้

๑. ใช้เป็นเข็มสัญลักษณ์ประดับ
๒. ใช้เป็นเข็มสัญลักษณ์ประดับปริญญาบัตร
๓. ใช้เป็นเครื่องหมายในกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย

๑.๗ สีและดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย

- ๑) สีประจำมหาวิทยาลัย คือ สีชมพู
- ๒) ดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย คือ ดอกโกสุม

๑.๘ สุภาษิต ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัย

- ๑) สุภาษิตประจำมหาวิทยาลัย
ปัญญา โลกสมิ ปชโชโต ปัญญาเป็นแสงสว่างในโลก

๒) ปรัชญาของมหาวิทยาลัย

จัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม

๓) ปณิธานของมหาวิทยาลัย

ศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูง สำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์

๔) วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

มุ่งพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาในระดับนานาชาติ โดยจัดการศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ให้นำไปสู่การพัฒนาจิตใจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) พันธกิจของมหาวิทยาลัย

ผลิตบัณฑิต วิจัยและพัฒนา ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๑.๙ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและอัตลักษณ์บัณฑิต

๑) เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนา

๒) อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ประยุกต์พระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม

๓) อัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย

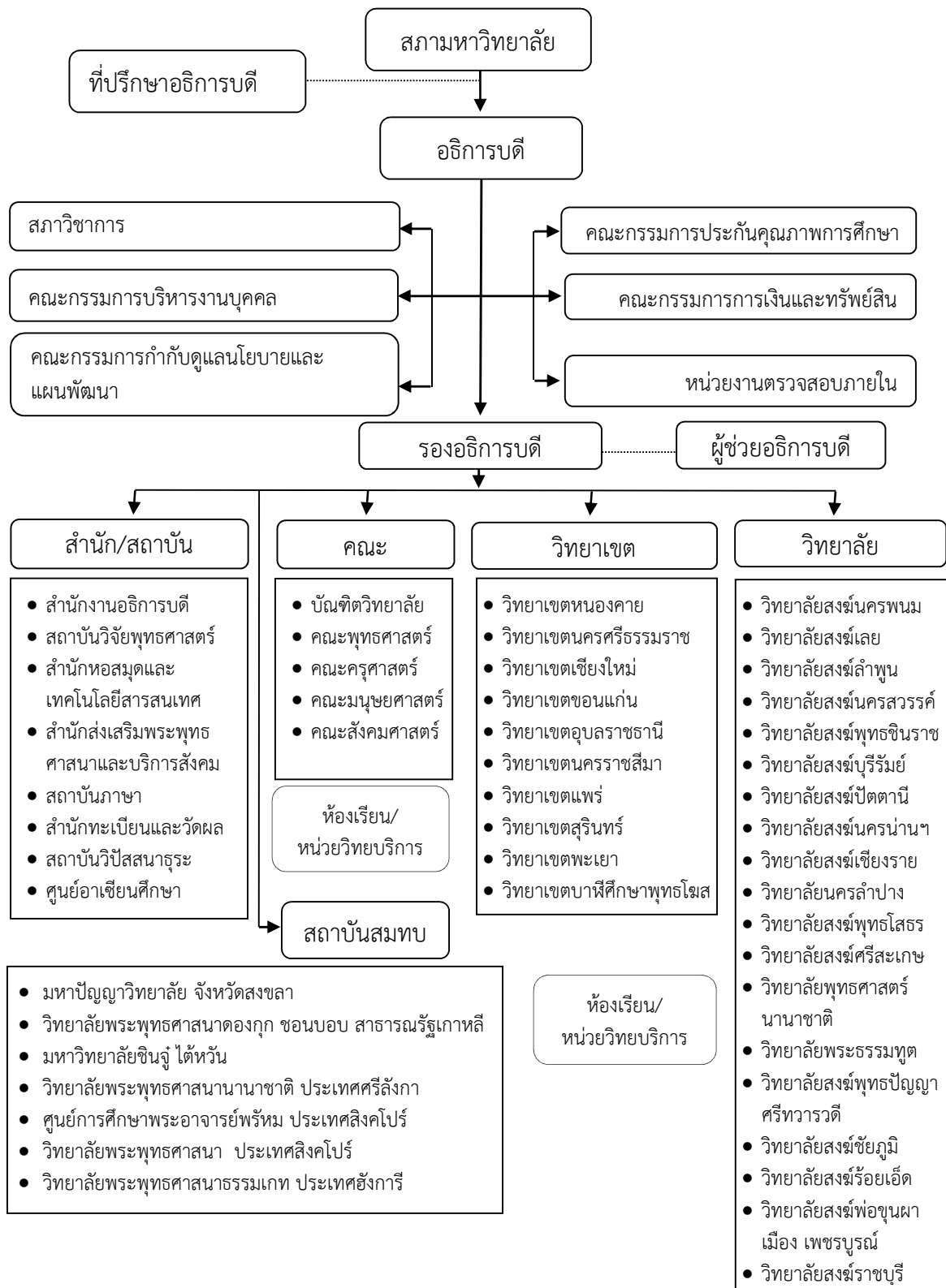
มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา

๑.๑๐ การบริหารงานและโครงสร้างองค์กร

๑) การบริหารงาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ถือเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ แห่งคณะสงฆ์ไทย ฝายมหานิกาย การบริหารและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ทางกฎหมายทั้งกับรัฐบาลและคณะสงฆ์ โดยมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรบริหารสูงสุด

๒) โครงสร้างองค์กร



๑.๑๑ พัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้เริ่มดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกองวิชาการ สำนักงานอธิการบดีร่วมกับคณะกรรมการจัดการประชุมเสวนาแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ได้จัดให้มีการประชุมเสวนา การประกันคุณภาพการศึกษา โดยการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจและชี้แจงถึงความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มีผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยทั้งส่วนกลางและวิทยาเขตเข้าร่วมประชุม โดยอธิการบดีเป็นประธาน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังได้เชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมาให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ทอมก) ซึ่งที่ประชุมเห็นร่วมกันว่าควรดำเนินการให้เป็นไปตามระบบ ซึ่งเหมาะสมกับธรรมชาติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง เวลานั้นเป็นช่วงที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำลังดำเนินการปรับเกณฑ์มาตรฐานตามองค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบประกันคุณภาพให้เหมาะสมกับการเรียนการจัดการศึกษาของไทย

ระยะที่หนึ่ง คณะกรรมการอำนวยการการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ได้มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามระบบ IPOI คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) ปัจจัยกระบวนการ (Process) ปัจจัยผลผลิต (Output) และปัจจัยผลกระทบ (Impact) ประกอบด้วย ๑๒ ปัจจัย ๕๒ เกณฑ์ และ ๕๙ ตัวชี้วัด เกณฑ์เหล่านี้ใช้ประเมินคุณภาพภายใน ครั้งที่ ๑ (๒๕๔๔-๒๕๔๖) ใช้ระบบให้คะแนนเป็น ๓ A (Awareness Attempt and Achievement)

ระยะที่สอง การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ก็ยังใช้ระบบเดิมทุกประการ คือระบบ IPOI คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) ปัจจัยกระบวนการ (Process) ปัจจัยผลผลิต (Output) และปัจจัยผลกระทบ (Impact) โดยคณะกรรมการอำนวยการได้ปรับปรุงและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษามาเป็น ๑๕ ปัจจัย ๕๘ ตัวชี้วัด เกณฑ์เหล่านี้ใช้ประเมินคุณภาพภายใน ครั้งที่ ๒ (๒๕๔๗-๒๕๔๘) ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน ระยะนี้เองที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เข้ามาประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกมหาวิทยาลัย ในรอบที่ ๑ (๘ มีนาคม ๒๕๔๘)

ระยะที่สาม หลังจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเข้ามาประเมิน คุณภาพภายนอกและรายงานผลการประเมินแล้ว คณะกรรมการดำเนินการการประกัน

คุณภาพการศึกษา ได้ปรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยใหม่ เพื่อให้เรียบง่ายและสะดวกต่อการดำเนินงานของทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย โดยปรับจากปัจจัยเป็นมาตรฐานตาม สมศ. ประกอบด้วย ๗ มาตรฐาน ผสมผสานจากปัจจัยทั้งหมดเข้ามาอยู่ตามมาตรฐานนั้นๆ ระบบนี้ครอบคลุมการดำเนินการ ของส่วนงานที่จัดการศึกษาและส่วนงานที่สนับสนุนการศึกษาตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยทุกประการ ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพบัณฑิต

มาตรฐานที่ ๒ ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

มาตรฐานที่ ๔ ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ ๕ ด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

มาตรฐานที่ ๖ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

มาตรฐานที่ ๗ ด้านการประกันคุณภาพ

คณะกรรมการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ครั้งที่ ๓ (๒๕๔๙-๒๕๕๐) โดยใช้ระบบ ๗ มาตรฐาน ตามเกณฑ์การประเมินของ สมศ. เพื่อเตรียมรับการประเมินคุณภาพภายนอก ข้อมูลที่ได้จากการประเมินคุณภาพภายในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยใช้เป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.ในรอบที่ ๒ (๒๓-๒๕ มกราคม ๒๕๕๑)

ระยะที่สี่ หลังจากที่มีมหาวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบที่สองแล้ว จึงได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยคณะกรรมการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ปรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเป็น ๙ องค์ประกอบ ๕๖ ตัวบ่งชี้ ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๓ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ

องค์ประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานิสิต

องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย

องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม

องค์ประกอบที่ ๖ การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ

องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ระยะที่ห้า มหาวิทยาลัยได้จัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก ผนวกกับเกณฑ์ประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ประเมินคุณภาพการศึกษาของส่วนงานที่จัดการศึกษาทุกส่วนงาน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาครั้งนี้ มี ๙ องค์ประกอบ ๔๒ ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) ๔ ตัวบ่งชี้ กระบวนการ (Process) ๑๘ ตัวบ่งชี้ และผลผลิต (Output) หรือผลกระทบ (Impact) ๒๐ ตัวบ่งชี้ ใช้ระบบการให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) (๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖) และผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) (๒๒-๒๕ กันยายน ๒๕๕๖) ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดให้ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

ระยะที่หก มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ กำหนดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย (๑) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และ (๒) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ครอบคลุมพันธกิจทั้ง ๔ ด้านของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย หลักการและแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับหลักสูตร (๒) ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และ (๓) ระดับสถาบัน ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ ๑๔ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๒) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตรและเพิ่มเติม ๕ องค์ประกอบ ๑๓ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และเพิ่มเติม ๕ องค์ประกอบ ๑๓ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

บทที่ ๒

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

๒.๑ ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ปัจจัยภายในและภายนอกที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ คือ

๑) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

๒) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษา ข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

๓) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

๔) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

๕) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

๖) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๗) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

๘) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๒ เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

๙) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ๔ กลุ่ม

ด้วยเหตุนี้ สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่างๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

๒) เพื่อให้หลักสูตร ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

๓) เพื่อทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุง ในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง

๔) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

๕) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

๒.๒ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

“ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตาม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)” หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย ๑ ครั้งในทุกรอบ ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

๒.๓ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)

๑) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลาย ทั้งการพัฒนาฐานราก สังคม เศรษฐกิจ รวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์

ระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา และส่งผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตนเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน

สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (Accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือเป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี ๒๕๕๑ กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์ หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น ๒ ลักษณะคือ ลักษณะที่ ๑ เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ ๒ เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

๒) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ กำหนดให้อุดมศึกษาไทยในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

แผนพัฒนาการศึกษานี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพ และผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพให้เป็นอาจารย์ พัฒนาวิชาชีพอาจารย์ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม มีการจัดการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศไทยโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย

ทั้งนี้ การบริหารจัดการอุดมศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษานี้เป็นเชิงรุก ซึ่งมีกลยุทธ์การเงิน และพระราชบัญญัติอุดมศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ปี ๒๕๕๙ ที่ว่า “อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ”

๒.๔ การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ในหมวด ๕ ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา ๓๔ ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดย

คำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบด้วยมาตรฐาน ๓ ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคม ฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง ๓ ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย ๓ มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ ๒ แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ ๓ แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้ว คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ**มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา** ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก ๒ ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนั้น ยังได้จัดทำ**กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒** เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา โดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้าน

ความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบ การศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการ พิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับ มาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับ การศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่ กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษาทั้งมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้น ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓ ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการ ประกันคุณภาพการศึกษา

๒.๕ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช

วิทยาลัย

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับหลักสูตร (๒) ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และ (๓) ระดับสถาบัน ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ ๑๔ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๒) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตรและเพิ่มเติม ๕ องค์ประกอบ ๑๓ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และเพิ่มเติม ๕ องค์ประกอบ ๑๓ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับเพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและระดับสถาบันตามระบบและกลไกที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้ทราบสถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง

ทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

กระบวนการการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ต้องดำเนินการในรอบปีการศึกษา และให้นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัย

แนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแยกออกเป็น ๔ ขั้นตอนตามระบบวงจรการพัฒนาคุณภาพ PDCA / PDSA คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและ

เก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check / Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act)

๒.๖ กิจกรรมดำเนินการในวงจรการจัดกระบวนการประกันคุณภาพภายใน

- ๑) มหาวิทยาลัยวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่
- ๒) มหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลระยะ ๑๒ เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้ และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขต วิทยาลัย และสถาบัน
- ๓) หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตร
- ๔) คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
- ๕) คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยประเมินตนเอง และยืนยันผลการประเมินหลักสูตรที่ได้ประเมินไปแล้ว
- ๖) มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับหลักสูตร ผลการประเมินระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน
- ๗) มหาวิทยาลัยประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร คณะ คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย พร้อมนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาถัดไป
- ๘) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน หรือปรับแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี
- ๙) ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน ๑๒๐ วันนับจากสิ้นปีการศึกษา

๒.๗ แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

- ๑) ในแต่ละปีการศึกษา มหาวิทยาลัยประเมินตนเองทั้งระดับหลักสูตรตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในและตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) ระดับ คณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและระดับสถาบัน ตามลำดับโดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และส่งผลการประเมินให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

๒. ภายใน ๓ ปี มหาวิทยาลัยประเมินคุณภาพหลักสูตรให้ครบทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ/เห็นชอบให้เปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

๓. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาติดตามตรวจสอบมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อย่างน้อย ๑ ครั้งในทุก ๓ ปี

๒.๘ นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี ๒ ประเภท คือ

๑) **ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge)** เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

๒) **ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge)** เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย ๔ ประการไปพร้อมๆ กันได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย ๖ ประการต่อความรู้ ได้แก่

- ๑) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- ๒) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- ๓) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- ๔) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
- ๕) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

๖) การจัดบันทึก “ทุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ ๖ ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดแจ้งอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือและส่วนอื่นๆ ของร่างกาย(ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกัน ไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะและต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตน เพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการสารสนเทศ การจัดสรร ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (Organization-wide Goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการ มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) โดยมี กองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุมหรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย ๓ หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศอย่างน้อย ๓ ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

**** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้**

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหาหรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูล ตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แผนกลยุทธ์/แผนพัฒนา หมายถึง แผนระยะยาวของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปมักใช้เวลา ๕ ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัย แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของมหาวิทยาลัยครอบคลุมทุกภารกิจของมหาวิทยาลัย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการ

ดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยมหาวิทยาลัยนำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนามาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของมหาวิทยาลัย ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่มหาวิทยาลัยใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้น จึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือมหาวิทยาลัยจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน ๑ ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาไปสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนา ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง วิธีการที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ที่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

• ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+ แพทย์ศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี)

• ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา

(ที่มา: คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๙)

พินิจพิจารณา (Peer Review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๔ เมื่อ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ หนังสือเวียนที่ ศธ ๐๕๐๖ (๒)/ว๕๐๖ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๔)

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมี และพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี ๑๐ องค์ประกอบ ดังนี้

๑) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุง อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี ที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม ให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีความหลากหลาย และมีความแตกต่าง

๔) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้ เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหาร

ส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบใน การตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘) **หลักนิติธรรม (Rule of Law)** คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการ บริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย

๙) **หลักความเสมอภาค (Equity)** คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่า เทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทาง ศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

๑๐) **หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)** คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายใน กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็น จากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่ง ต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เป็น ความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอน และการวิจัย และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่ เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริการเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘)

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมี สัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า ๙ เดือน ในสัญญาจ้าง จะต้องระบุหน้าที่ ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตาม ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริการเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานดังนี้

๙ - ๑๒ เดือน คิดเป็น ๑ คน

๖ เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๙ เดือน คิดเป็น ๐.๕ คน

น้อยกว่า ๖ เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร และประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า ๕ คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทและเอกในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก ๑ หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๙) ทั้งนี้ กรณีบัณฑิตศึกษาอนุมัติให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง ๒ หลักสูตรเท่านั้น

หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอให้เสนอดำเนินการเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ และเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.๐๘ ภายใน ๓๐ วัน

๒.๙ สรุปรองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยมหวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย ๖ องค์กรประกอบ ๑๔ ตัวบ่งชี้

องค์กรประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้			
	มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์
องค์กรประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน				
๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	✓			
องค์กรประกอบที่ ๒ บัณฑิต				
๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ				✓

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้			
	มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๒.๒ การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา - (ปริญญาตรี) ร้อยละของของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี - (ปริญญาโท) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ - (ปริญญาเอก) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่				√
องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต				
๓.๑ การรับนิสิต		√		
๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนานิสิต		√		
๓.๓ ผลที่เกิดกับนิสิต		√		
องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์				
๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์		√		
๔.๒ คุณภาพอาจารย์		√		
๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์		√		
องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน				

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้			
	มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๕.๑ สารของรายวิชาในหลักสูตร		√		
๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน			√	
๕.๓ การประเมินผู้เรียน			√	
๕.๔ ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ			√	
องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			√	
รวม	๑	๗	๔	๒

๒) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย จำนวนรวม ๑๓ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต			
๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม			√
๑.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	√		
๑.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	√		
๑.๔ จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	√		
๑.๕ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี		√	
๑.๖ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี		√	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์
องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย			
๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์		√	
๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	√		
๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและ นักวิจัย			√
องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ			
๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม		√	
องค์ประกอบที่ ๔ การทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
๔.๑ ระบบและกลไกการทํานุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม		√	
องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ			
๕.๑ การบริหารเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของ คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย		√	
๕.๒ ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร		√	
รวม	๔	๗	๒

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับสถาบัน จำนวนรวม ๑๓ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์
องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต			
๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม			√

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๑.๒ อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	√		
๑.๓ อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	√		
๑.๔ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี		√	
๑.๕ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี		√	
องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย			
๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์		√	
๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	√		
๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย			√
องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ			
๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม		√	
องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม			
๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม		√	
องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ			
๕.๑ การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน		√	
๕.๒ ผลการบริหารงานของคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย			√
๕.๓ ระบบกำกับการประกันคุณภาพ หลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย		√	
รวม	๓	๗	๓

บทที่ ๓

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงาน และการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

๑. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาว่า หลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นิสิต อาจารย์ หลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

๒. ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพ และมาตรฐาน ซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒

๓. ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จะต้องรายงานข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพินัยพิจารณา (Peer Review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมินเพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

๓.๑ กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบใน การประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
๑. การกำกับมาตรฐาน	๑.๑ การบริหารจัดการ หลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรที่ กำหนดโดย สกอ.	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร ปริญญาตรี เกณฑ์ ๔ ข้อ บัณฑิตศึกษา เกณฑ์ ๑๒ ข้อ
๒. บัณฑิต	๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้ บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
	๒.๒ การได้งานทำหรือ ผลงานวิจัยของผู้สำเร็จ การศึกษา - (ปริญญาตรี) ร้อยละของ ของบัณฑิตบรรพชิต ปริญญาตรีที่ปฏิบัติงานที่ สนองงานคณะสงฆ์และ บัณฑิตคุณาศาสตร์ปริญญาตรีที่ ได้งานทำหรือประกอบ อาชีพอิสระภายใน ๑ ปี - (ปริญญาโท) ผลงานของ นิสิตและผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาโทที่ได้รับ การตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ - (ปริญญาเอก) ผลงานของ นิสิตและผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาเอกที่ ได้รับการ ตีพิมพ์ หรือ เผยแพร่	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบ อาชีพอิสระ - ผลงานของนิสิตปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือ เผยแพร่
๓. นิสิต	๓.๑ การรับนิสิต	- การรับนิสิต - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

องค์ประกอบใน การประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
	๓.๒ การส่งเสริมและ พัฒนานิสิต	- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นิสิตในระดับปริญญาตรี - การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนิสิตและการเสริมสร้าง ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
	๓.๓ ผลที่เกิดกับนิสิต	- อัตราการคงอยู่ของนิสิต - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียน ของนิสิต
๔. อาจารย์	๔.๑ การบริหารและพัฒนา อาจารย์	- การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์
	๔.๒ คุณภาพอาจารย์	- ร้อยละอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก - ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตร ปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ SCOPUS ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ หลักสูตร
	๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์	- อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์
๕. หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมิน ผู้เรียน	๕.๑ สาระของรายวิชาใน หลักสูตร	- การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาใน หลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตาม ความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ
	๕.๒ การวางระบบผู้สอน และกระบวนการจัดการ เรียนการสอน	- การกำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตามและตรวจสอบการจัดทำ แผนการเรียนรู้ (มคอ.๓ และ มคอ.๔) และการ จัดการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่ มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการ

องค์ประกอบใน การประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
		ทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม - การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์ - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา
	๕.๓ การประเมินผู้เรียน	- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต - การกำกับกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	๕.๔ ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/วิทยาเขต/วิทยาลัย/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๓.๒ คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง มี ๑ ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงาน ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง ถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ ๒-๖ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ ๑๓ ตัวบ่งชี้}}{๑๓}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = ๐

หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = ๐.๐๑ – ๕.๐๐

หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน ๐.๐๑ – ๒.๐๐ หมายถึง ระดับคุณภาพ น้อย

คะแนน ๒.๐๑ – ๓.๐๐ หมายถึง ระดับคุณภาพ ปานกลาง

คะแนน ๓.๐๑ – ๔.๐๐ หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี

คะแนน ๔.๐๑ – ๕.๐๐ หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีมาก

๓.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ พ.ศ.๒๕๔๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงล้วนใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

ในการควบคุมกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๘ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร โดยหลักสูตรระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ ๓ ประเด็น และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ ๑๑ ประเด็น

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
๑.จำนวนอาจารย์ ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า ๕ คนและเป็น อาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้และประจำ หลักสูตรตลอดระยะเวลาที่ จัดการศึกษาตามหลักสูตร นั้น	ไม่น้อยกว่า ๕ คนและเป็น อาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ และประจำ หลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัด การศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า ๕ คนและเป็นอาจารย์ประจำ เกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ และประจำ หลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา ตามหลักสูตรนั้น	บันทึกข้อความที่ ศธ ๐๕๐๖(๒)/ว ๕๖๙ ลว. ๑๘ เมย. ๒๕๔๙ กำหนด ว่า - อาจารย์ประจำสามารถเป็น อาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็น หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ได้อีก ๑ หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตร ที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ ได้ประจำอยู่แล้ว - อาจารย์ประจำหลักสูตรใน ระดับบัณฑิตศึกษา สามารถ เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรใน ระดับปริญญาเอกหรือปริญญา โทในสาขาวิชาเดียวกันได้อีก ๑ หลักสูตร บันทึกข้อความที่ ศธ ๐๕๐๖(๔)/ ว๒๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีค. ๒๕๕๗ กำหนดว่า

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
				- กรณีหลักสูตรปริญญาตรีที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาชีพ กำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตร โดยมีคุณวุฒิครอบคลุมแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน
๒. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน อย่างน้อย ๒ คน	ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ระบุไว้ หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเท่านั้นโดยมีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ระบุไว้หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเท่านั้นโดยมีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอน	
๓. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๓ คน	

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
		สาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย ๓ คน		
๔. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอน		๑. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ ๒. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ ๓. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	๑. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ ๒. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ ๓. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	หลักสูตรปริญญาโท ตามบันทึกข้อความที่ ศธ ๐๕๐๔(๔)/ว๘๖๗ กำหนดว่า ให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มีผลงานวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา ๒ ปี นับจากวันที่เริ่มสอน จะต้องมียุผลงานวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้
๕. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักและ อาจารย์ที่ปรึกษาการ ค้นคว้าอิสระ		๑. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา	๑. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ	- การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ ดังนี้ ๑) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ฯ ซึ่งเกษียณอายุงานหรือลาออกจาก

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาดรี	ปริญญโท	ปริญญเอก	หมายเหตุ
		นั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ ๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับปริญญา	๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับปริญญา	ราชการ กลับเข้ามาทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลาได้โดยใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้างที่ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนและมีการกำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจน อาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนได้ ๒) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจนนิสิตสำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนการเกษียณอายุ
๖. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		๑. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า	๑. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารอง	แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๗.๖ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะหมายถึงบุคลากรที่มีความรู้ความ

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาดรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
		รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ ๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ ๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการ หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยไม่ต้องพิจารณาด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นบุคลากรประจำในสถาบันหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือวงการวิชาชีพด้านนั้น เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ ขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาดรี	ปริญญโท	ปริญญเอก	หมายเหตุ
				คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ในกรณีหลักสูตรปริญญาเอกไม่มี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรือ อาจารย์ผู้สอน ที่ได้รับคุณวุฒิ ปริญญาเอก หรือไม่เป็นผู้ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รอง ศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชาที่ เปิดสอน สถาบันอุดมศึกษาอาจ แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทน เป็นกรณีๆ ไป โดยความเห็นชอบ ของสภาสถาบันอุดมศึกษา และต้อง แจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย
๗. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์		๑. อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือ เทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่ง	๑. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ใน	

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
		ทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ ๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ ๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	
๘. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับเต็มในการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) หรือวารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง(Peer Review) ซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรสามารถทดแทนแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการได้ โดยพิจารณาจากปีที่ได้รับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอจด
๙. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ๑ คน ต่อ นักศึกษา ๕ คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์ ๑ คน ต่อ นักศึกษา ๑๕ คน	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ๑ คน ต่อ นักศึกษา ๕ คน	- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า อาจารย์ประจำ ๑ คนให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เกิน ๕ คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน ให้อยู่ใน

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาดรี	ปริญญโท	ปริญญเอก	หมายเหตุ
		หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง ๒ ประเภทให้เทียบสัดส่วน นักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คนเทียบเท่ากับ นักศึกษาที่ ค้นคว้าอิสระ ๓ คน		ดุลยพินิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๐ คน เพื่อ สนับสนุนนักวิจัยที่มีศักยภาพสูงที่มี ความพร้อมทางด้านทุนวิจัยและ เครื่องมือวิจัย รวมทั้งผู้ที่ดำเนิน โครงการวิจัยขนาดใหญ่อย่าง ต่อเนื่อง ในการผลิตผลงาน
๑๐. อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษามี ผลงานวิจัยอย่าง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ		อย่างน้อย ๑ เรื่องในรอบ ๕ ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	อย่างน้อย ๑ เรื่องในรอบ ๕ ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	เป็นเจตนารมณ์ที่ประสงค์ให้มีการ พัฒนางานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ
๑๑. การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน ๕ ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดย สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ ๖)	ต้องไม่เกิน ๕ ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดย สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ ๖)	ต้องไม่เกิน ๕ ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ ๖)	

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาดรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
	หมายเหตุ สำหรับหลักสูตร ๕ ปี ประกาศใช้ในปีที่ ๗ หรือหลักสูตร ๖ ปี ประกาศใช้ในปีที่ ๘)			
รวม	เกณฑ์ ๓ ข้อ	เกณฑ์ ๑๑ ข้อ	เกณฑ์ ๑๑ ข้อ	

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.๒๕๔๘ หากมีการประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับใหม่ เกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้นี้จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับที่ประกาศใช้ล่าสุด

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน (คะแนนเป็น ศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

๑. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สกอ. ประทับตรารับทราบ
๒. หนังสือนำที่ สกอ. แจ่งรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
๓. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือนำส่ง สกอ. หรือหนังสือส่งคืนจาก สกอ. และรายงานการประชุมสภาที่อนุมัติ / ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

สกอ. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร

คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- (ปริญญาตรี) ร้อยละของของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- (ปริญญาโท) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- (ปริญญาเอก) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.๒ ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้านคือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้นักศึกษาจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาตรี) ร้อยละของของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และ
บัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาวิชานั้นๆ ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์ ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับบัณฑิตบรรพชิตที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์ นับจากผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆาธิการ ครูสอนพระปริยัติธรรม พระสอนศีลธรรมในโรงเรียนหรืองานลักษณะอื่นที่เทียบเคียงกันได้

การนับการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระของบัณฑิตคฤหัสถ์ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้

- บัณฑิตบรรพชิต ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อมานับรวม
- บัณฑิตคฤหัสถ์ ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงาน มานับรวม

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาโท) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ

เผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{๔๐} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๑๐	-บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๒๐	-บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	-บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกประกาศ -ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	-บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๘๐	-บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกประกาศ หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	-บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ -ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

๑. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนิสิตและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวเองชิ้นนี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวเองชิ้นผลงานทางวิชาการของอาจารย์
๒. ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมิณนั้นๆ
๓. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวเองชิ้นนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาเอก) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{80} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภา

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	สถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกประกาศ หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

๑. ผลงานวิจัยที่มีข้อนิสิตและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
๒. ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาให้นำผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมิณนั้นๆ
๓. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นิสิต ระบบประกันคุณภาพนิสิตต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนิสิตที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนานิสิตให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ นิสิตมีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วย ๔ กลุ่มหลัก ได้แก่ (๑) กลุ่มวิชาหลัก (Core Subjects) (๒) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) (๓) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) และ (๔) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Information, Media, and Technology Skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

๑) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (๑) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) (๒) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Creativity and Innovation) (๓) การสื่อสารและความร่วมมือกัน (Communication and Collaboration)

๒) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) การรู้สื่อ (Media Literacy) และ การรู้ ICT (ICT Literacy)

๓) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและยืดหยุ่น (Flexibility and Adaptability) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and Self-Direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross-cultural Interaction) ความรับผิดชอบและความสามารถผลิตผลงาน (Accountability and Productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (Leadership and Social Responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนิสิต เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนิสิต การส่งเสริมและพัฒนานิสิต และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนิสิตภายใต้กระบวนการดำเนินการดังกล่าว ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การรับนิสิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนานิสิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ ผลที่เกิดกับนิสิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑

การรับนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณสมบัติของนิสิตที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่ละหลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนิสิตที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนิสิตที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือก ข้อมูล หรือวิธีการคัดนิสิตให้ได้นิสิตที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมในประเด็นต่อไปนี้

- การรับนิสิต
- การเตรียมพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้ได้นิสิตที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนา - กระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนา - มีการ - ปรับปรุง/พัฒนา - กระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนา - กระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓

ผลที่เกิดกับนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นิสิตมีความพร้อมทางการเรียน มีอัตราการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นิสิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน	- มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น เทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกันการบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันและของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและการปฏิบัติงานตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีพัฒนาการเพิ่มยิ่งขึ้นด้วยการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากร เพื่อให้อัตราค่าจ้างอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิ การศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์และผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒

คุณภาพอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้

ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ SCOPUS ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นหลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐
ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐
ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หมายเหตุ

คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$
--

ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร ตามสูตร

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times ๑๐๐$
--

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอ สภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	- ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรในระดับปริญญาเอกถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษา เป็นหลักสูตรที่สำคัญและเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความวิจัยและบทความทางวิชาการหรือ Review Article ของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมาก ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกนั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้ พิจารณาผลการดำเนินงาน ๕ ปี ย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน**กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๒.๕ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๓.๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๐.๒๕ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

$$๑. \text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่ออาจารย์ประจำหลักสูตร} = \frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$$

๒. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ให้คะแนนเต็มเท่ากับ ๕}} \times ๕$$

ตัวอย่างการหาจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีจำนวน ๕ คน โดยอาจารย์ทั้ง ๕ คนมีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review Article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๐-๒๐๑๔) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของหลักสูตรใน พ.ศ. ๒๕๕๗ (ประเมินในปี ค.ศ. ๒๐๑๔) เป็นดังนี้

- จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง ๕ คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๑๐-๒๐๑๔ เท่ากับ ๑๕ บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ ๕ บทความ
- ในจำนวนนี้มีบทความ ๘ บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่มีการอ้างอิง อย่างน้อย ๑ ครั้ง และมีบทความ ๒ บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย ๑ ครั้ง

ดังนั้น จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย ๑ ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{๘ + ๒}{๕} = \frac{๑๐}{๕} = ๒.๐$$

$$\text{นำมาคำนวณคะแนน} = \frac{๒.๐}{๒.๕} \times ๕ = ๔.๐ \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓

ผลที่เกิดกับอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ให้มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้าในหลักสูตร อัตรากำลังของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน	- มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น เทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก ๕ ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหาร จัดการ ๓ ด้านที่สำคัญ คือ (๑) สารของรายวิชาในหลักสูตร (๒) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการ สอน (๓) การประเมินผู้เรียน ระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตร การเรียน การสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษากำหนด ตัวบ่งชี้ในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทัน ความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็น บุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานิสิตให้เต็มศักยภาพ จัด กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นนิสิตเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ สารของรายวิชาในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ การประเมินผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒

การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชา โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชานั้นๆ เพื่อให้บัณฑิตได้รับความรู้ประสบการณ์ และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริง สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ การกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และลักษณะของนิสิต ให้บัณฑิตได้รับโอกาสและการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ ๒๑ ต้องเน้นการพัฒนานิสิตให้มีความรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนด และได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คุณธรรมจริยธรรม ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วม ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการดูแลสุขภาพ ฯลฯ การเรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยี และทำให้นิสิตเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ และสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เทคนิคการสอนจะเน้นการวิจัยเป็นฐาน การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- การกำหนดผู้สอน
- การกำกับ ติดตามและตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.๓ และ มคอ.๔) และการจัดการเรียนการสอน
- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการทางสังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์
- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาใน ภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ การประเมินผู้เรียน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประเมินนิสิตมีจุดมุ่งหมาย ๓ ประการ คือ การประเมินผลนิสิตเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิต (assessment for learning) การประเมินที่ทำให้นิสิตสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่ จนเกิดการเรียนรู้ (assessment as learning) และ การประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิตที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment of learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนิสิต การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมินเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพ และวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real world) และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่ทำให้นิสิตสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็ง

ของตนเองได้ ให้ผลการประเมินที่สะท้อนระดับความสามารถที่แท้จริงของนิสิต สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วย

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อย ให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต
- การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗)
- การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - ไม่มีการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.๒) หมวดที่ ๗ ข้อ ๗ ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.๗)

เกณฑ์การประเมิน

มีการดำเนินงานน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๐

มีการดำเนินงานร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๓.๕๐

มีการดำเนินงานร้อยละ ๘๐.๐๑-๘๙.๙๙ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๔.๐๐

มีการดำเนินงานร้อยละ ๙๐.๐๐-๙๔.๙๙ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๔.๕๐

มีการดำเนินงานร้อยละ ๙๕.๐๐-๙๙.๙๙ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๔.๗๕

มีการดำเนินงานร้อยละ ๑๐๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๕

สูตรการคำนวณ

คำนวณหาค่าร้อยละผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาตามสูตร

จำนวนตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ดำเนินการได้จริง

X ๑๐๐

จำนวนตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ต้องดำเนินงานในปีการศึกษานั้นๆ

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตร จะต้องมียปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จะพิจารณาได้จาก

ตัวบ่งชี้ ๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑

สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนิสิต ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวก หรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพพร้อมใช้งาน ทันสมัย โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของ นิสิตและอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อย ให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/วิทยาเขต/วิทยาลัยสงฆ์/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ ประจำหลักสูตร เพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินการ - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

๓.๔ แนวทางในการประเมิน ระดับหลักสูตร

๑) แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การรับนิสิต

๑	การกำหนดเป้าหมายจำนวนรับนิสิตคำนึงความต้องการของตลาดแรงงาน และสภาพความพร้อมของอาจารย์ประจำที่มีอยู่ (ควบคุมอัตราส่วนอาจารย์ต่อนิสิตให้เป็นไปตามเกณฑ์)
๒	เกณฑ์การรับนิสิตที่ประกาศรับสะท้อนคุณภาพของนิสิตที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เปิดสอน และสอดคล้องกับระดับของหลักสูตร ประเภทหลักสูตร ปรัชญาวิสัยทัศน์ของสถาบันและหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร (เช่น GPA ความรู้พื้นฐานในสาขา ภาษาต่างประเทศ คุณสมบัติเฉพาะอื่น ฯลฯ)
๓	เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกนิสิต กระบวนการรับนิสิต และเครื่องมือหรือข้อมูลที่ใช้ในการคัดเลือกมีความเหมาะสม เชื่อถือได้ โปร่งใส เปิดเผย และเป็นธรรมกับนิสิตที่สมัครเข้าเรียน
๔	นิสิตที่รับเข้าเรียนในหลักสูตรมีคุณสมบัติและศักยภาพในการเรียนจนสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตร มีคุณสมบัติขั้นต้นทั้งความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนในหลักสูตร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความพร้อมด้านสุขภาพกายและจิต มีเวลาเรียนเพียงพอ
๕	ในกรณีที่นิสิตมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศรับ และมีการรับเข้าศึกษาแบบมีเงื่อนไข นิสิตได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนหรือได้รับการพัฒนาจนมีคุณสมบัติครบถ้วนเกณฑ์ขั้นต่ำ เพื่อให้สามารถเรียนในหลักสูตรได้จนสำเร็จการศึกษา
๖	การกำหนดคุณสมบัติในการรับเข้าของผู้สมัครในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้สูงกว่าคุณสมบัติของการรับเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ และคุณสมบัติพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพการวิจัย
๗	กระบวนการคัดเลือกระดับบัณฑิตศึกษามีความเข้มงวดเพื่อให้ได้นิสิตที่มีศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (พิจารณาจากอัตราส่วนนิสิตที่รับเข้าต่อผู้สมัคร)

๒) แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนานิสิต

การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นิสิต	
๑	การจัดระบบการดูแลนิสิตของอาจารย์ที่ปรึกษา มีการควบคุมกำกับให้จำนวนนิสิตต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
๒	อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมีเวลาให้การดูแลนิสิต (ผลประเมินจากนิสิต)
๓	การแนะนำการลงทะเบียนเรียนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของนิสิต
๔	การจัดเก็บข้อมูลเพื่อการรู้จักนิสิต การแลกเปลี่ยนข้อมูลนิสิตในกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเพื่อการพัฒนา นิสิต (ผลการเรียน ลักษณะนิสิต จุดแข็งจุดอ่อน)
๕	อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือนิสิตที่มีปัญหาทางการเรียนหรือต้องการความช่วยเหลือด้านอื่นๆ
๖	การจัดการความเสี่ยงด้านนิสิต (มีข้อมูลนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ มีความเสี่ยงที่จะออกกลางคัน หรือสำเร็จการศึกษาช้า ฯลฯ)
๗	ช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา
๘	<u>บัณฑิตศึกษา</u> การกำหนดเวลาให้คำปรึกษาการเรียนในวิชาของอาจารย์ผู้สอนและการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ที่เพียงพอ
กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของนิสิตและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	
๑	สถาบันจัดงบประมาณ ทรัพยากรที่เสริมการจัดบริการแก่นิสิตเพียงพอ และครอบคลุมทุกประเภทกิจกรรม

๒	บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนิสิตต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่สนองความต้องการของนิสิต
๓	การจัดกิจกรรมนิสิตต้องส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
๔	การจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตครอบคลุมกิจกรรมการเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันกับความเป็นพลเมือง (civic engagement) กิจกรรมสหวิทยาการ ศิลปะและวัฒนธรรม ฯลฯ
๕	การจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตต้องช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เช่น ICT literacy, scientific literacy, media literacy, health literacy, life skill, career skills
๖	การเปิดโอกาสให้นิสิตมีอิสระในการจัดกิจกรรมนิสิตโดยการสนับสนุนของสถาบัน
๗	การสนับสนุนทุนการศึกษา ช่วยเหลือนิสิตที่มีโอกาสทางการศึกษาจำกัด
๘	หากมีการรับนิสิตที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ เช่น นักกีฬา ต้องมีกลไกการดูแลนิสิตได้รับการพัฒนาให้ได้สาระความรู้ ทักษะ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
๙	การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันภายในประเทศและต่างประเทศ มี Visiting Professors ที่มาช่วยสอนหรือให้ประสบการณ์แก่นิสิต และการส่งนิสิตไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศ

๓) แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ ผลที่เกิดกับนิสิต

๑	อัตราการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตร
๒	อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร
๓	ความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตรและการร้องเรียนของนิสิต
๔	<u>บัณฑิตศึกษา</u> นิสิตมีความรู้ ทักษะการแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีศักยภาพการวิจัยที่แสดงออกถึงการผลิตและเผยแพร่ความรู้จากกระบวนการวิจัยของตนเอง

๔) แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ระบบการรับอาจารย์ใหม่	
๑	การวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
๒	การมีระบบการรับอาจารย์ใหม่ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญ รวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์ที่มีอยู่เดิมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หลักสูตรมีความเข้มแข็ง อาจารย์ในหลักสูตรสามารถส่งเสริมการทำงานตามความชำนาญของแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓	อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ ในจำนวนที่ไม่ต่ำกว่าตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.
ระบบการบริหารอาจารย์	
๑	สถาบันต้องมีการจัดสรร หรือจัดหางบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ตามเป้าหมายที่กำหนด
๒	ผู้บริหารสถาบันหรือหน่วยงานที่ดูแลการบริหารจัดการหลักสูตรต้องมีการวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังด้านอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา ต้องมีแผนการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยการมีส่วนร่วมของทีมบริหารระดับคณะ (คณะกรรมการประจำคณะ)
๓	สถาบันมีระบบและกลไกบริหารกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ สามารถรักษาอาจารย์ที่มีศักยภาพให้คงอยู่กับสถาบัน ลดอัตราการลาออก หรือการย้ายงาน แผนบริหารหลักสูตรควรประกอบด้วย แผน

	อัตรากำลัง แผนการสรรหาและรับอาจารย์ใหม่ แผนการรักษา แผนการหาตำแหน่งทดแทนกรณีลาไปศึกษาต่อ/เกษียณอายุ อื่น ๆ ตามบริบท
๔	ในกรณีที่ปริมาณและคุณภาพอาจารย์ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกำหนด สถาบันต้องมีวิธีการบริหารจัดการเพื่อทรัพยากรบุคคลเพื่อทดแทนข้อจำกัดอย่างเป็นระบบ
๕	มีแผนบริหารความเสี่ยงด้านการบริหาร กรณีมีอาจารย์ส่วนเกิน กรณีมีอาจารย์ขาดแคลน กรณีมีอาจารย์สมดุลงบประมาณ เพื่อให้มีอาจารย์คงอยู่ และมีแผนบริหารความเสี่ยง ด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลนิสิต
๖	การกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างชัดเจน
๗	การมอบหมายภาระหน้าที่ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
๘	ระบบการกำหนดภาระงานและแรงจูงใจในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
๙	ระเบียบที่โปร่งใสชัดเจนในการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร
๑๐	ระบบในการเลิกจ้างและการเกษียณอายุอย่างชัดเจน
๑๑	ระบบการยกย่องและธำรงรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ
ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์	
๑	สถาบันให้โอกาสอาจารย์ทุกคนได้พัฒนาตนเองให้มีคุณภาพมาตรฐานทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
๒	การจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีศักยภาพที่สูงขึ้นเพื่อส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิต
๓	การควบคุม กำกับ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาตนเองในการสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
๔	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร
๕	การส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานิสิตของอาจารย์ (ประเมินจากจำนวนอาจารย์ที่มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน)
๖	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์
๗	อาจารย์อาวุโส หรืออาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนดีเด่น มีการถ่ายทอดประสบการณ์สู่อาจารย์ในสาขา/หลักสูตร
๘	<u>บัณฑิตศึกษา</u> ให้ความสำคัญกับการจัดหาอาจารย์หรือพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณสมบัติที่สูงกว่ากำลังคนในหลักสูตรปริญญาตรี โดยเฉพาะคุณสมบัติของอาจารย์ที่ต้องเน้นทักษะความสามารถด้านการวิจัย นอกเหนือจากความรู้ความสามารถด้านการสอน

๕) แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์

๑	อัตรากำลังของอาจารย์ประจำหลักสูตร
๒	ความพึงพอใจของอาจารย์ประจำหลักสูตรต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
๓	จำนวนอาจารย์เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตร

๖) แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ สารของรายวิชาในหลักสูตร

๑	หลักสูตรมีการกำหนดสาระวิชาทางทฤษฎี และการปฏิบัติที่ช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้ ทักษะผ่านการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
๒	เนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละรายวิชามีการปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา มีการเปิดวิชาใหม่ให้นิสิตได้เรียน

๓	หลักสูตรแสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
๔	คำอธิบายรายวิชามีเนื้อหาที่เหมาะสมกับชื่อวิชา จำนวนหน่วยกิต และมีเนื้อหาที่ครอบคลุมกว้างขวาง ครบถ้วนในสิ่งที่ควรเรียน มีความลึกในวิชาเอกหรือที่เป็นจุดเน้น มีความต่อเนื่องเชื่อมโยง สัมพันธ์กัน ระหว่างวิชา และมีการสังเคราะห์การเรียนรู้
๕	เนื้อหาที่กำหนดในรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อน กลุ่มรายวิชามีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เหมาะสมกับระดับ การศึกษาของหลักสูตร
๖	ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชาและหลักสูตร
๗	การจัดการเรียนการสอนครอบคลุมสาระเนื้อหาที่กำหนดในคำอธิบายรายวิชาครบถ้วน
๘	การเปิดรายวิชามีลำดับก่อนหลังที่เหมาะสม เอื้อให้นิสิตมีพื้นฐานความรู้ในการเรียนวิชาต่อยอด
๙	การเปิดรายวิชาเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรเพื่อให้บัณฑิตสำเร็จได้ทันตามเวลาที่กำหนดใน หลักสูตร
๑๐	การเปิดรายวิชาเลือกสนองความต้องการของนิสิต ทันสมัย และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
๑๑	การจัดรายวิชาในหลักสูตรแก่นิสิตที่เรียนในสถาบันหรือนอกสถาบัน การศึกษาปกติ หรือการศึกษา ทางไกล มีการควบคุมให้นิสิตได้นิเทศได้เนื้อหาสาระ เป้าหมายการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน การ ประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
ปริญญานิเทศ (ประเด็นเพิ่มเติม)	
๑๒	การจัดรายวิชาเน้นเนื้อหาความรู้และทฤษฎี การปฏิบัติในเนื้อหาสาระของสาขาวิชาที่เป็นจุดเน้น วิชา การศึกษาทั่วไปที่สร้างความเป็นมนุษย์ที่เตรียมนิสิตออกสู่โลกแห่งการดำรงชีวิต
๑๓	หากมีการโอนหน่วยกิต ต้องให้ความสำคัญกับการเทียบวิทยารับโอนที่ต้องมีการเรียนในเนื้อหาสาระที่ กำหนดในรายวิชาของหลักสูตรอย่างครอบคลุม ครบถ้วน
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
๑๔	เนื้อหาสาระของรายวิชาเน้นความรู้ ทฤษฎีในสาขาที่เกี่ยวข้องที่มีความที่ซับซ้อน มีจุดเน้น
๑๕	การควบคุมกำกับหัวข้อวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ที่อนุมัติเป็นประเด็นวิจัยร่วมสมัย/สนองความต้องการ ของสังคม
๑๖	หัวข้อวิทยานิพนธ์เป็นประเด็นวิจัยที่เหมาะสมกับปรัชญา วิสัยทัศน์ของหลักสูตร และสอดคล้องกับ ระดับของหลักสูตร
๑๗	หัวข้อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก มีความซับซ้อนและลึกซึ้งและให้องค์ความรู้ใหม่มากกว่าระดับ ปริญญาโท

๓) แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

การวางระบบผู้สอน	
๑	ผู้สอนมีคุณสมบัติเหมาะสมกับรายวิชาที่สอน มีความรู้และความชำนาญในเนื้อหาวิชาที่สอน(คำนี้ถึง สาขาวิชา ประสบการณ์ทำงาน ผลงานวิชาการของผู้สอน)
๒	หลักสูตรกำหนดผู้สอนให้นิสิตได้เรียนจากผู้สอนที่มีความชำนาญหลากหลาย เพื่อให้มีโอกาสได้รับการ พัฒนามุมมองหรือความคิดจากผู้สอนหลากหลายความรู้และประสบการณ์ (ในแต่ละหลักสูตร นิสิตควร ได้เรียนกับอาจารย์ผู้สอนคนเดิมไม่เกิน ๓ วิชา)
๓	มีการกำกับมาตรฐานการทำประมวลการสอน (มคอ.๓ และ มคอ.๔) ของอาจารย์ให้ทันสมัยในด้าน เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การวัดและประเมินผลเหมาะสม

๔	การกำกับให้อาจารย์ทุกคนต้องมีการทำประมวลการสอนรายวิชา (มคอ.๓ และ มคอ.๔) ทุกรายวิชาแจกนิสิต และมีการกำกับให้ดำเนินการสอนตามประมวลการสอนรายวิชา
๕	นิสิตที่เรียนในและนอกสถาบัน หรือระบบปกติ/ระบบทางไกล ต้องได้รับการสอนจากอาจารย์ที่มีคุณสมบัติที่คุณภาพมาตรฐานเดียวกัน มีโอกาสที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาเท่าเทียมกัน
๖	หากมีการกำหนดให้มี TA, RA ช่วยสอน ต้องได้รับการฝึกอบรม การให้คำแนะนำ และการปรับปรุงพัฒนาให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานช่วยเหลือนิสิตอย่างเหมาะสม
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
๗	หลักสูตรต้องมีอาจารย์เต็มเวลาในปริมาณที่เพียงพอ มีคุณสมบัติด้านความรู้ ประสบการณ์ เวลาในการให้คำปรึกษาและการพัฒนานิสิต
๘	การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ คำนึงถึงคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่อนุมัติ โดยเฉพาะความรู้และความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิจัยที่จะควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต และเหมาะสมกับลักษณะของนิสิต
๙	มีการควบคุมกำกับจำนวนนิสิตต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด
๑๐	มีการกำกับให้อาจารย์พิเศษที่มาทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษามีการผลิตผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง
กระบวนการเรียนการสอน	
๑	การควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
๒	การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนิสิต
๓	การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เน้นทฤษฎีและการปฏิบัติ การเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก/ผู้ประกอบการ การศึกษาดูงาน ฯลฯ
๔	การจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นิสิต (เช่น ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องมีก่อนเข้าโปรแกรม ภาษาอังกฤษ ฯลฯ)
๕	การจัดกิจกรรมการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพนิสิตระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้/การทำงาน/การประกอบอาชีพ
๖	การส่งเสริมความสามารถพิเศษ คุณลักษณะที่เอื้อต่อการทำงาน (ความรับผิดชอบ ทักษะการสื่อสาร การพูด ฟัง อ่าน เขียน ทักษะ ICT ทักษะการแก้ปัญหา ฯลฯ) ด้วยวิธีการหลายช่องทาง เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสื่อสาร (เครือข่ายทางสังคม online learning)
๗	การเตรียมความพร้อมด้านการทำงาน/การประกอบอาชีพ (กลไกการช่วยเหลือด้านการหางานทำ/การเผยแพร่ผลงาน)
๘	การสอนแบบเน้นการปฏิบัติ การเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก/ผู้ประกอบการ การศึกษาดูงาน
๙	มีการควบคุมมาตรฐานของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
๑๐	การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเช่น online learning
๑๑	การส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานิสิตของอาจารย์ (ประเมินจากจำนวนอาจารย์ที่มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน)
๑๒	มีการประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์
๑๓	อาจารย์อาวุโส หรืออาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนดีเด่น มีการถ่ายทอดประสบการณ์สู่อาจารย์ในสาขา/หลักสูตร
๑๔	การควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนิสิต
ปริญญาดุษฎี (ประเด็นเพิ่มเติม)	
๑๕	การนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนิสิต

๑๖	การนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนิสิต
๑๗	การสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนิสิต
๑๘	การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาโครงงาน (senior project) เหมาะสมกับประเด็นที่นิสิตสนใจ (ถ้ามี)
๑๙	ระบบการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการทำโครงงาน (senior project) ของอาจารย์ที่ปรึกษา (ถ้ามี)
๒๐	มีระบบการคัดเลือกสถานประกอบการที่จะให้นิสิตเข้าไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา
๒๑	มีระบบการติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของนิสิตสหกิจศึกษา โดยมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและสถานประกอบการ
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
๒๒	การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนิสิต โดยเฉพาะการสอนที่เน้นปัญหาเป็นฐาน การสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
๒๓	มีระบบกำกับการทำงานของอาจารย์ผู้สอนที่เอื้อประโยชน์ต่อนิสิตเต็มที่ ให้ความสำคัญกับพฤติกรรม การปฏิบัติงานของอาจารย์ในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตตามจรรยาบรรณของอาจารย์
๒๔	มีระบบการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของนิสิต เพื่อให้นิสิตสำเร็จ การศึกษาได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด
๒๕	หัวข้องานวิจัยของนิสิตสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับความเชี่ยวชาญของอาจารย์ที่ปรึกษา
๒๖	มีระบบและมีการติดตามความก้าวหน้าของการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตแต่ละคนอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อภาคการศึกษา
๒๗	มีฐานข้อมูลงานวิจัยออนไลน์ที่เกี่ยวข้องและนิสิตสามารถเข้าใช้งานได้อย่างสะดวก
๒๘	มีการให้ความรู้และระดับชั้นความสำคัญในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการตาม ฐานข้อมูลที่ สกอ. รับรอง และการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
๒๙	มีการให้ความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณนักวิจัย ปัญหาการคัดลอกผลงานวิจัย และปัญหาของวารสารที่ไม่มี คุณภาพ
๓๐	การชี้แนะแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์และส่งเสริมให้นิสิตจัดทำข้อเสนอโครงการที่มีโอกาส ได้รับทุนสนับสนุน
๓๑	การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันภายในประเทศและต่างประเทศ มี Visiting Professors ที่มาช่วย สอนหรือให้ประสบการณ์แก่นิสิต และการส่งนิสิตไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศ

๘) แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ การประเมินผู้เรียน

๑	การกำหนดเกณฑ์การประเมินให้นักศึกษามีส่วนร่วม
๒	นำหนักขององค์ประกอบในการประเมินสอดคล้องกับจุดเน้นของรายวิชา (วิชาทฤษฎี ปฏิบัติ สัมมนา ฯลฯ)
๓	การประเมินผลการเรียนรู้ของโดยใช้การประเมินตามสภาพจริง (เครื่องมือประเมินมีความหลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัย การบ้าน รายงานที่มีอบหมาย การสอบปากเปล่า การสังเกตพฤติกรรม นิสิต การวัดทักษะการปฏิบัติงาน ฯลฯ เครื่องมือประเมินสะท้อนสภาพการปฏิบัติงานจริงในการ ประกอบอาชีพ)

๔	การกำกับให้มีการพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินนิสิตที่เหมาะสมกับวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้
๕	การวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพ/ปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพนิสิต (มีการวิพากษ์ข้อสอบ ปรับปรุงข้อสอบ สร้างข้อสอบใหม่ ๆ เสมอ มีคลังข้อสอบ ข้อสอบหรือเครื่องมือประเมินสามารถวัดความรู้และการคิดขั้นสูงได้ เครื่องมือประเมินสะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริงในโลกแห่งการทำงาน)
๖	การควบคุมการประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
๗	การตัดเกรดและแจ้งให้นิสิตรับรู้ชัดเจน (กำหนดเกณฑ์การประเมิน/การตัดเกรดชัดเจน สอดคล้องกับที่เกณฑ์ที่นักศึกษามีส่วนร่วม หรือรับรู้ร่วมกันตั้งแต่แรก มีข้อมูลหลักฐานหรือที่มาของคะแนนที่ใช้ในการการตัดเกรดชัดเจน การกระจายของเกรด สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนิสิตและลักษณะของรายวิชา)
๘	การส่งเสริมการสอบ exit exam ตามมาตรฐาน TQF
๙	การประเมินการจัดการเรียนการสอน การประเมินหลักสูตรตามรายละเอียดใน มคอ. ๕ มคอ. ๖ และ มคอ.๗
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
๑๐	การกำหนดเกณฑ์การประเมินชัดเจน มีตัวบ่งชี้คุณภาพของรายงานวิทยานิพนธ์และการสอบป้องกัน ชัดเจน
๑๑	ข้อมูลที่รองรับการประเมินที่มาโปร่งใส ตรวจสอบ และสะท้อนระดับคุณภาพของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ได้
๑๒	วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพระดับดีมาก มีประเด็นวิจัยที่สะท้อนความคิดริเริ่ม ร่วมสมัย มีการออกแบบการวิจัยที่เหมาะสม เป็นตัวอย่างของผลงานที่มีคุณภาพ มีการเผยแพร่ในรูปแบบ/วารสารซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาชีพหรือรับรองโดย สกอ.

๙) แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑	อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
๒	มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิสาชา/สาขาวิชา
๓	มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อย ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
๔	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ & ๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
๕	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
๖	มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดในมคอ.๓ & ๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
๗	มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว
๘	อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
๙	อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

๑๐	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
๑๑	ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนน ๕.๐
๑๒	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

๑๐) แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ความเหมาะสมและเพียงพอของสิ่งสนับสนุนทางกายภาพและทรัพยากรการเรียนรู้	
๑	การเตรียมความพร้อมทางกายภาพ (ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สภาพลแวดล้อมด้านการเรียนรู้)
๒	การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งสนับสนุนทางการศึกษา เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูลทรัพยากรการเรียนรู้ วารสารวิชาการเพื่อการสืบค้น ฯลฯ เพียงพอ ทันสมัย
๓	การจัดพื้นที่/สถานที่สำหรับนิสิตและอาจารย์ได้พบปะ สังสรรค์ แลกเปลี่ยนสนทนา หรือทำงานร่วมกัน
๔	มีบริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง
๕	สำหรับการเรียนการสอนทางไกล ระบบการเรียนรู้แบบทางไกลมีประสิทธิภาพ อาจารย์และนิสิตสามารถติดต่อสื่อสารได้ใกล้ชิด
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
๖	การเปิดสอนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาควรดำเนินการต่อเมื่อสถาบันมีความพร้อมและกำหนดความคาดหวังสูงกว่าข้อกำหนดในหลักสูตรปริญญาตรีที่เป็นสาขาเดียวกัน ทรัพยากรการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลสารสนเทศเพื่อการสืบค้นและการเรียนรู้ต้องมีมากกว่าข้อกำหนดที่พึงมีของหลักสูตรปริญญาตรี
๗	มีการจัดสรรงบประมาณให้บัณฑิตเพื่อทำวิจัย
๘	มีห้องทำงานวิจัย (ซึ่งไม่ใช่ห้องเรียน) เพื่อให้บัณฑิตเข้าใช้ได้สะดวกในการทำวิจัย
๙	มีอุปกรณ์และเครื่องมือพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมในการทำวิจัย

บทที่ ๔

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย จำนวนรวม ๑๓ ตัวบ่งชี้

๔.๑ กรอบการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
๑. การผลิตบัณฑิต	๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่คณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยรับผิดชอบ
	๑.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	๑.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ ของอาจารย์ ประจำ คณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	๑.๔ จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	สัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย
	๑.๕ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๑.๖ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
๒. การวิจัย	๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
	๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ผลงานวิชาการทุกประเภทต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย
๓. การบริการวิชาการ	๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
๔. การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ

องค์ประกอบในการ ประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
๕. การบริหารจัดการ	๕.๑ การบริหารเพื่อการกำกับติดตาม ผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และ เอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขตและ วิทยาลัย	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ
	๕.๒ ระบบกำกับการประกันคุณภาพ หลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ

๔.๒ คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนนให้ ๐ คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน ๐.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน ๔.๕๑ - ๕.๐๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

๔.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตหรือการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจนี้จึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ประกอบด้วย ๖ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของทุกหลักสูตรในคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่คณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของทุกหลักสูตรที่คณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยรับผิดชอบ}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย จึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค ๒

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{๔๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาซึ่งมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มิอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓

อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้

ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งที่สะท้อนการปฏิบัติงานของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค ๒

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{๖๐} \times ๕$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔

จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้

ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งสำหรับการจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือสัดส่วนของนิสิตต่ออาจารย์ที่จะต้องสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงไปสู่การวางแผนต่างๆ เช่น การวางแผนอัตรากำลัง ภาระงานอาจารย์ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงในสัดส่วนที่เหมาะสมกับสาขาวิชา

เกณฑ์การประเมิน

คำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำกับเกณฑ์มาตรฐาน และนำมาเทียบกับค่าความต่างทั้งด้านสูงกว่าหรือต่ำกว่าที่กำหนดเป็นคะแนน ๐ และ ๕ คะแนน และใช้การเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ดังนี้

ค่าความแตกต่างทั้งด้านสูงกว่าหรือต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานไม่เกินร้อยละ ๑๐ กำหนดเป็นคะแนน ๕

ค่าความแตกต่างทั้งด้านสูงกว่าหรือต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ร้อยละ ๒๐ กำหนดเป็นคะแนน ๐

ค่าความแตกต่างทั้งด้านสูงกว่าหรือต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ร้อยละ ๑๐.๐๑ และไม่เกินร้อยละ ๒๐ ให้นำมาเทียบบัญญัติไตรยางศ์ตามสูตรเพื่อเป็นคะแนนของหลักสูตรนั้นๆ

สูตรการคำนวณจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า

๑. คำนวณค่าหน่วยกิตนิสิต (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนิสิตลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม - ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

๒. คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) =

$$\frac{\text{Student Credit Hours (SCH) ทั้งปี}}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ}}$$

การปรับจำนวนในระหว่างปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ให้มีการปรับค่าจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าในระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นระดับปริญญาตรี เพื่อนำมารวมคำนวณหาสัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ

นิสิตเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
๑. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
๒. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๒ x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
๓. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๑.๘ x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

สัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำแยกตามกลุ่มสาขา

กลุ่มสาขา	สัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ
๑. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๘:๑
๒. วิทยาศาสตร์กายภาพ	๒๐:๑
๓. วิศวกรรมศาสตร์	๒๐:๑
๔. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	๘:๑
๕. เกษตร ป่าไม้และประมง	๒๐:๑
๖. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	๒๕:๑
๗. นิติศาสตร์	๕๐:๑
๘. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	๓๐:๑
๙. ศิลปกรรมศาสตร์ วจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	๘:๑
๑๐. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	๒๕:๑

การคิดคะแนน

๑. คำนวณหาค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐานและนำมาคิดเป็นค่าร้อยละ ตามสูตร

$\frac{\text{สัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่เป็นจริง} - \text{สัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}}{\text{สัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}} \times 100$
--

๒) นำค่าร้อยละจากข้อ ๑ มาคำนวณคะแนนดังนี้

๒.๑) ค่าร้อยละน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐ คิดเป็น ๕ คะแนน

๒.๒) ค่าร้อยละมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐ คิดเป็น ๐ คะแนน

๒.๓) ค่าร้อยละมากกว่าร้อยละ ๑๐ แต่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ให้นำมาคิดคะแนนดังนี้

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{(20 - \text{ค่าร้อยละที่คำนวณได้จาก ๑}) \times 5}{10}$$

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = ๒๔

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{24 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } -4 \text{ ได้คะแนน } 5 \text{ คะแนน}$$

จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = ๓๒

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{32 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } 28 \text{ ได้คะแนน } 0 \text{ คะแนน}$$

จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = ๒๘

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{28 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } 12$$

$$\text{แปลงค่าความแตกต่างเป็นคะแนน เท่ากับ } 20-12 = 8 \text{ ได้คะแนน} = \frac{8 \times 5}{10} = 4 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ **การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี**
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นิสิตและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ กับนิสิตเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ตั้งแต่ การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อม เพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นิสิต และศิษย์เก่า โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและการใช้ชีวิตแก่นิสิตในคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย

๒. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นิสิต

๓. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นิสิต

๔. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ ๑-๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

๕. นำผลการประเมินจากข้อ ๔ มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้การประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนิสิต

๖. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖

กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนิสิตต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนิสิต หมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยคณะ วิทยาเขต วิทยาลัย และโดยองค์กรนิสิต เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ๕ ประการ ได้แก่ (๑)คุณธรรม จริยธรรม (๒)ความรู้ (๓)ทักษะทางปัญญา (๔)ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (๕)ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่คณะ วิทยาเขต วิทยาลัย สถาบัน และสภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และนำหลัก PDSA/PDCA(Plan, Do, Study/Check, Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนิสิตอย่างยั่งยืน

มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ๙ ประการ ประกอบด้วย (๑) มีปฏิปทาน่าเลื่อมใส (๒) ใฝ่รู้ใฝ่คิด (๓) เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา (๔) มีความสามารถในการแก้ปัญหา (๕) มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา (๖) รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม (๗) รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม (๘) มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และ (๙) มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรมซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในภาพรวมของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย โดยให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

๒. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ๕ ประการ ให้ครบถ้วน ประกอบด้วย

(๑) คุณธรรม จริยธรรม

(๒) ความรู้

(๓) ทักษะทางปัญญา

(๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(๕) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๓. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นิสิต

๔. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

๕. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต

๖. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ – ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกัน ขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอดคล้องยุทธศาสตร์ของชาติแลมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

๒. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในประเด็นต่อไปนี้

- ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานสร้างสรรค์
- เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ

- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

๓. จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

๔. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการ หรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

๕. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดีเด่น

๖. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในมหาวิทยาลัย และที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

นอกจากนั้น เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัยยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย โดยเฉพาะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ใน กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง ลักษณะที่ ๒ เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

เกณฑ์เฉพาะกลุ่ม ค ๒ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๒๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

๒. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{๒๕,๐๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ

๒. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง

๓. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

๔. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือ ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็น

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐-๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

เกณฑ์เฉพาะ กลุ่ม ค ๒ กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{๒๐} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอ สภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตร

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๖๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกประกาศ หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ - ผลงานได้รับการจัดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาด้วย

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนา วิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการวิชาการอีกด้วย

ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ **การบริการวิชาการแก่สังคม**
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยสงฆ์ควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปีทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่จัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติ

๒. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผน มีการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานิสิต ชุมชน หรือสังคม

๓. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ ๑ อย่างน้อยต้องมีโครงการที่บริการแบบให้เปล่า

๔. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ ๑ และนำเสนอกรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย เพื่อพิจารณา

๕. นำผลการประเมินตามข้อ ๔ มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม

๖. คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละมหาวิทยาลัย และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิชยาเขตและวิทยาลัยต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของ มหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีเอกลักษณ์มหาวิทยาลัย คือ บริการวิชาการด้าน พระพุทธศาสนา และมีอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย คือ ประยุกต์พระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๒. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
๓. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๔. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๕. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๖. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๗. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ – ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ -๗ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และ
เอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ **การบริหารเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และ
เอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ดังนั้น คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและ การดำเนินงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในกลุ่มสถาบัน กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง ลักษณะที่ ๒ เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี มีเอกลักษณ์มหาวิทยาลัย คือ บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนา และมีอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย คือ ประยุกต์พระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย มหาวิทยาลัย รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลา เพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

๒. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานิสิต อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน

๓. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย และให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม

๔. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

๕. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

๖. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

๗. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ – ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕-๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒

ชนิดของตัวบ่งชี้

ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

กระบวนการ

อธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทหน้าที่ของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ในการกำกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๒. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ ๑ และรายงาน ผลการติดตามให้กรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย เพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา

๓. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๔. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย เพื่อพิจารณา

๕. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย มาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๖. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

บทที่ ๕
ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับสถาบัน จำนวนรวม ๑๓ ตัวบ่งชี้

๕.๑ กรอบการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพสถาบัน	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
๑. การผลิตบัณฑิต	๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ
	๑.๒ อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	๑.๓ อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	๑.๔ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๑.๕ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
๒. การวิจัย	๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย
	๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย
๓. การบริการวิชาการ	๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
๔. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ
๕. การบริหารจัดการ	๕.๑ การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพสถาบัน	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	๕.๒ ผลการบริหารงานของคณะ วิทยา เขตและวิทยาลัย	คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมิน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
	๕.๓ ระบบกำกับการประกันคุณภาพ หลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ

๕.๒ คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือ ดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนนให้ได้ ๐ คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน ๐.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน ๔.๕๑ - ๕.๐๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

๕.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับสถาบัน

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตหรือการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียน มีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้ หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจนี้จึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ประกอบด้วย ๕ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในสถาบัน ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันรับผิดชอบ}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค ๒

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{๔๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาซึ่งมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓

อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้

ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค ๒

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{๖๐} \times ๕$
--

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ **การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี**
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นิสิตอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษ แหล่งทุนการศึกษาต่อการบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นิสิตและศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นิสิตในสถาบัน
๒. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นิสิต
๓. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นิสิต
๔. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ ๑-๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. นำผลการประเมินจากข้อ ๔ มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนิสิต
๖. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนิสิตต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนิสิต หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนิสิต เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในภาพรวมของสถาบันโดยให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

๒. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

- กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน
- กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม
- กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

๓. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต

๔. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

๕. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต

๖. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ – ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกัน ขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอดคล้องยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบันให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัยการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

๒. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

- ห้องปฏิบัติการวิจัย หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย

- ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย

- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัย เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย

- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดทำมีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

๓. จัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

๔. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

๕. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น

๖. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน (เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน) ของทุกคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัยของทุกคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและหน่วยงานวิจัย

จำนวนคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาการสรรหาทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๖ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบันเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของทุกคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินผลงานวิชาการของทุกคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและหน่วยงานวิจัย}}{\text{จำนวนคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดในสถาบัน}}$
--

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนา วิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการวิชาการอีกด้วย

ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ **การบริการวิชาการแก่สังคม**
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคมโดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. กำหนดชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยมีความร่วมมือระหว่างคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยหรือหน่วยงานเทียบเท่า
๒. จัดทำแผนบริการวิชาการโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายที่กำหนดในข้อ ๑
๓. ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
๔. ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
๕. สถาบันสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย
๖. คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบันตามข้อ ๒ โดยมีจำนวนอาจารย์เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของอาจารย์ทั้งหมดของสถาบัน ทั้งนี้ ต้องมีอาจารย์มาจากคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละมหาวิทยาลัย และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๒. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
๓. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๔. ประเมินความสำเร็จของตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๕. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๖. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๗. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ - ๗ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของสถาบัน
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ผลการบริหารของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ **การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของสถาบัน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของสถาบัน และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์

๒. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานิสิต อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน

๓. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของสถาบันและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม

๔. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

๕. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ

๖. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

๗. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบและกลไกที่สถาบันกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕-๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ผลการบริหารงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย จะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละสถาบันได้มีกำกับติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้เป็นไปเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง

คะแนนที่ได้ =

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง จำนวนคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ทั้งหมดในสถาบัน
--

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓

ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันมีหน้าที่กำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

๒. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ ๑ และรายงานผลการติดตามให้กรรมการระดับสถาบันเพื่อพิจารณา

๓. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

๔. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับสถาบันเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

๕. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๖. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

บทที่ ๖

การเขียนรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

๖.๑ ความหมายของการรายงาน

รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง รายงานการประเมินตนเองที่ส่วนงานเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

๖.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ

- ๑) เพื่อให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ว่า“ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบ การประกันคุณภาพในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก”
- ๒) เพื่อให้มหาวิทยาลัยทราบสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงานของตนเอง ทราบจุดแข็ง จุดที่ควร พัฒนา สำหรับเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานในปีต่อไป
- ๓) เพื่อให้ส่วนงานต้นสังกัดมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการ อุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

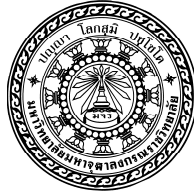
๖.๓ รูปแบบการเขียนรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยได้กำหนดรูปแบบการเขียนรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อให้ การจัดทำรายงานการประเมินตนเองของแต่ละส่วนงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยรายงานการประเมิน ตนเอง แบ่งเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

- ๑) รายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร
- ๒) รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
- ๓) รายงานการประเมินตนเอง ระดับสถาบัน

รายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร

(รูปแบบปก)



รายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร

หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา.....

ปีการศึกษา ๒๕๕๘

ของ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(ชื่อส่วนงาน).....

เพื่อรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

วันที่ เดือน พ.ศ.

[illegible]

(.....)

ตำแหน่ง

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทสรุปผู้บริหาร

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ

- ๑.๑ ชื่อหลักสูตร ชื่อปริญญาและสาขาวิชา
- ๑.๒ คณะต้นสังกัดและสถานที่เปิดสอน
- ๑.๓ ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- ๑.๔ อาจารย์
- ๑.๕ สรุปผลรายวิชาที่เปิดสอนทุกชั้นปีและทุกภาคการศึกษา
- ๑.๖ การวิเคราะห์รายวิชาที่มีผลการเรียนไม่ปกติ
- ๑.๗ รายวิชาที่สอนเนื้อหาไม่ครบ
- ๑.๘ คุณภาพการสอน

บทที่ ๒ ผลการประเมินตามองค์ประกอบ

- องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน
- องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต
- องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต
- องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์
- องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
- องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

บทที่ ๓ การบริหารหลักสูตร ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแผนการดำเนินการเพื่อพัฒนาหลักสูตร

- ๓.๑ การบริหารหลักสูตร
- ๓.๒ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพหลักสูตรจากผู้ประเมินอิสระ
- ๓.๓ การประเมินจากผู้ที่สำเร็จการศึกษา (รายงานตามปีที่สำรวจ)
- ๓.๔ การประเมินจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- ๓.๕ แผนการดำเนินการเพื่อพัฒนาหลักสูตร
- ๓.๖ ข้อเสนอในการพัฒนาหลักสูตร

บทที่ ๔ สรุปผลการประเมิน

- ๔.๑ ผลการประเมินตนเองรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ
- ๔.๒ ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณภาพ

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ชื่อหลักสูตร ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

๑) ชื่อหลักสูตร

๒) ชื่อปริญญา

๓) สาขาวิชา

๑.๒ คณะต้นสังกัดและสถานที่เปิดสอน

๑) คณะต้นสังกัด

๒) สถานที่เปิดสอน

๑.๓ ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑) ปรัชญาของหลักสูตร

๒) ความสำคัญของหลักสูตร

๓) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๔ อาจารย์

๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร ตาม มคอ.๒

ที่	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล	ตำแหน่งทาง วิชาการ/สาขาวิชา	คุณวุฒิ/ สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จ การศึกษา	ปีที่ สำเร็จ
๑					
๒					
๓					
๔					
๕					

หมายเหตุ เติมคุณวุฒิ สาขาวิชา สถาบันและปีที่สำเร็จการศึกษาให้ครบถ้วนทุกระดับ

๒) อาจารย์ประจำหลักสูตรของส่วนงาน ในปัจจุบัน

๒.๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร คนที่ ๑

รายการ	ข้อมูล
ตำแหน่งทางวิชาการ/สาขาวิชา	
ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี	
- ชื่อหลักสูตร / สาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- กลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- ปีที่จบการศึกษา	
- ชื่อสถาบันที่จบการศึกษา	
วุฒิการศึกษา ปริญญาโท	
- ชื่อหลักสูตร / สาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- กลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- ปีที่จบการศึกษา	
- ชื่อสถาบันที่จบการศึกษา	
วุฒิการศึกษา ปริญญาเอก	
- ชื่อหลักสูตร / สาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- กลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- ปีที่จบการศึกษา	
- ชื่อสถาบันที่จบการศึกษา	
ประสบการณ์การทำการสอน	
- จำนวนปีที่ทำการสอน	
- ชื่อรายวิชาที่ทำการสอน	

รายการ	ข้อมูล
วัน/เดือน/ปีที่เข้าทำงาน	
ประเภท (ประจำ/อัตราจ้าง)	

๒.๒) อาจารย์ประจำหลักสูตร คนที่ ๒

ฯลฯ

๒.๓) อาจารย์ประจำหลักสูตร คนที่ ๓

ฯลฯ

๒.๔) อาจารย์ประจำหลักสูตร คนที่ ๔

ฯลฯ

๒.๕) อาจารย์ประจำหลักสูตร คนที่ ๕

รายการ	ข้อมูล
ตำแหน่งทางวิชาการ/สาขาวิชา	
ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี	
- ชื่อหลักสูตร / สาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- กลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- ปีที่จบการศึกษา	
- ชื่อสถาบันที่จบการศึกษา	
วุฒิการศึกษา ปริญญาโท	
- ชื่อหลักสูตร / สาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- กลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- ปีที่จบการศึกษา	
- ชื่อสถาบันที่จบการศึกษา	
วุฒิการศึกษา ปริญญาเอก	
- ชื่อหลักสูตร / สาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- กลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษา	
- ปีที่จบการศึกษา	
- ชื่อสถาบันที่จบการศึกษา	
ประสบการณ์การทำการสอน	
- จำนวนปีที่ทำการสอน	
- ชื่อรายวิชาที่ทำการสอน	
วัน/เดือน/ปีที่เข้าทำงาน	
ประเภท (ประจำ/อัตราจ้าง)	

ที่	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล	ตำแหน่งทาง วิชาการ/สาขาวิชา	คุณวุฒิ/ สาขาวิชา	วันเดือนปีที่ เข้าทำงาน	วันเดือนปี ที่ลาออก	ประเภท (ประจำ/อัตรา จ้าง)
๑						
๒						
๓						

ที่	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล	ตำแหน่งทาง วิชาการ/สาขาวิชา	คุณวุฒิ/ สาขาวิชา	วันเดือนปีที่ เข้าทำงาน	วันเดือนปี ที่ลาออก	ประเภท (ประจำ/อัตรา จ้าง)
๑						
๒						
๓						

ที่	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล	ตำแหน่งทาง วิชาการ/สาขาวิชา	คุณวุฒิ/ สาขาวิชา	วันเดือนปีที่ เข้าทำงาน	วันเดือนปี ที่ลาออก	ประเภท (ประจำ/อัตรา จ้าง)
๑						
๒						
๓						
๔						

(ตัวอย่าง)

[illegible]

[illegible]

๒) นิสิตชั้นปีที่ ๒

[illegible]

๓) นิติชั้นปีที่ ๓

[illegible]

รหัส/ ชื่อรายวิชา	ภาค/ปี การศึกษา	จำนวนนิสิตที่ได้เกรด												จำนวนนิสิต ลงทะเบียนเรียน	จำนวนนิสิตสอบผ่าน
		A	B+	B	C+	C	D+	D	F	I	S	U	W		

๔) นิสิตชั้นปีที่ ๔

รหัส/ ชื่อรายวิชา	ภาค/ปี การศึกษา	จำนวนนิสิตที่ได้เกรด												จำนวนนิสิต ลงทะเบียนเรียน	จำนวนนิสิตสอบผ่าน
		A	B+	B	C+	C	D+	D	F	I	S	U	W		

๑.๖ การวิเคราะห์รายวิชาที่มีผลการเรียนไม่ปกติ

(ตัวอย่าง)

รหัส/ ชื่อรายวิชา	ภาค/ ปีการศึกษา	ความผิดปกติ	การตรวจสอบ	เหตุที่ทำให้ ผิดปกติ	มาตรการแก้ไข
๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม	๑/๒๕๕๘	คะแนนน้อยกว่าที่ควรจะเป็น	ผลการเรียน ของนิสิต	ความรู้พื้นฐาน ของนิสิตน้อย เกินไป	สอนเสริมความรู้ พื้นฐานนอก เวลาเรียนปกติ
๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป	๑/๒๕๕๘	จำนวนนิสิตที่ สอบผ่านน้อยกว่าที่ควรจะเป็น	จำนวนนิสิต ทั้งหมดที่เข้า สอบ	นิสิตขาดสอบ ๓ คน	

๑.๗ รายวิชาที่สอนเนื้อหาไม่ครบ

รหัส/ชื่อรายวิชา	ภาคการศึกษา	ชั้นปี

๑.๘ คุณภาพการสอน

๑) รายวิชาที่มีการประเมินคุณภาพการสอน และแผนการปรับปรุงจากผลการประเมิน

รายวิชา	ภาคการศึกษา	ผลการประเมินโดย นิสิต		แผนการปรับปรุง
		มี	ไม่มี	

๒) การประเมินคุณภาพการสอนโดยรวม

.....

.....

.....

๓) ประสิทธิภาพของกลยุทธ์การสอน

มาตรฐานผลการเรียนรู้	สรุปข้อคิดเห็นของผู้สอนและ ข้อมูลป้อนกลับจากแหล่งต่างๆ	แนวทางแก้ไข/ปรับปรุง
คุณธรรมจริยธรรม		
ความรู้		
ทักษะทางปัญญา		
ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ		
ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ		

บทที่ ๒ ผลการประเมินตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.

เกณฑ์การประเมินระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมินที่ ๑ จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ที่	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	ตำแหน่งทาง วิชาการ/สาขาวิชา	วุฒิการศึกษา/ สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จ การศึกษา	วัน/เดือน/ปี ที่เริ่มทำงาน
๑					
๒					
๓					
๔					
๕					

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๑-๑	
๑.๑.๑-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๒ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา (ป.เอก/ป.โท/ป.ตรี)	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	สาขาตรงหรือสัมพันธ์ กับสาขาที่เปิดสอน
๑				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์
๒				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์
๓				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์
๔				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา (ป.เอก/ป.โท/ป.ตรี)	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	สาขาตรงหรือสัมพันธ์ กับสาขาที่เปิดสอน
๕				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๒-๑	
๑.๑.๒-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๑๑ การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร / หลักฐาน
ในปี พ.ศ..... มหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์และ ผู้ทรงคุณวุฒิ พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรนี้นำเสนอ คณะกรรมการประจำคณะ..... สภาวิชาการพิจารณาเห็นชอบ และสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ ในคราวประชุมครั้งที่ เมื่อวันที่ พ.ศ.....และแจ้งต่อสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....ทั้งนี้หลักสูตรมีกำหนดปรับปรุงในปี พ.ศ..... ส่วนงานจัดการศึกษาหลักสูตรนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา โดยคณะกรรมการประเมินหลักสูตรของมหาวิทยาลัยกำหนด วิธีการประเมินหลักสูตรในรูปแบบการวิจัย พร้อมทั้งจัดทำคู่มือ การประเมินหลักสูตรสำหรับทุกส่วนจัดการศึกษาเพื่อใช้ ดำเนินการประเมินหลักสูตรที่เปิดสอน	๑.๑.๑๑-๑..... ๑.๑.๑๑-๒.....

การประเมินตนเอง

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน”

หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

ข้อ ๑	ข้อ ๒	ข้อ ๑๑
ผลประเมิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน		

เกณฑ์การประเมินระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมินที่ ๑ จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ที่	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	ตำแหน่งทาง วิชาการ/สาขาวิชา	วุฒิการศึกษา/ สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จ การศึกษา	วัน/เดือน/ปี ที่เริ่มทำงาน
๑					
๒					
๓					
๔					
๕					

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๑-๑	
๑.๑.๑-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๒ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	มีคุณสมบัติ
๑				☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอน
๒				☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอน
๓				☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอน
๔				☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอน
๕				☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ☐ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	มีคุณสมบัติ
				☐ อาจารย์ผู้สอน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๒-๑	
๑.๑.๒-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๓ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	สาขาตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดสอน
๑				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์
๒				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์
๓				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๓-๑	
๑.๑.๓-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๔ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	สาขาตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดสอน	ประสบการณ์ด้านการสอน	ประสบการณ์ด้านการวิจัย
๑				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	รายวิชาที่สอน ภาค/ปี การศึกษา มหาวิทยาลัย	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/ นามสกุล	วุฒิ การศึกษา	ตำแหน่ง ทาง วิชาการ	สาขาตรงหรือ สัมพันธ์กับ สาขาที่เปิดสอน	ประสบการณ์ ด้านการสอน	ประสบการณ์ด้าน การวิจัย
๒				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	รายวิชาที่สอน ภาค/ปี การศึกษา มหาวิทยาลัย	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์
๓				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	รายวิชาที่สอน ภาค/ปี การศึกษา มหาวิทยาลัย	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๔-๑	
๑.๑.๔-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๕ คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	สาขาตรงหรือ สัมพันธ์กับสาขา ที่เปิดสอน	ประสบการณ์ ด้านการวิจัย
๑				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์
๒				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	สาขาตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดสอน	ประสบการณ์ด้านการวิจัย
					ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์
๓				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๕-๑	
๑.๑.๕-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๒ คุณสมบัติอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	สาขาตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดสอน	ประสบการณ์ด้านการวิจัย
๑				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์
๒				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	สาขาตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดสอน	ประสบการณ์ด้านการวิจัย
๓				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๖-๑	
๑.๑.๖-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๗ คุณสมบัตินักเรียนผู้สอบวิทยานิพนธ์ ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	สาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดสอน	ประสบการณ์ด้านการวิจัย
๑				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์
๒				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์
๓				☐ สาขาตรง ☐ สาขาสัมพันธ์	ชื่อผลงาน ปีที่ตีพิมพ์ แหล่งที่ตีพิมพ์

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๗-๑	
๑.๑.๗-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๘ การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	ผลงานที่ตีพิมพ์/เผยแพร่	วารสาร/แหล่งตีพิมพ์เผยแพร่	ปีที่พิมพ์
๑				
๒				
๓				

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๘-๑	
๑.๑.๘-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๙ ภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	จำนวนวิทยานิพนธ์	จำนวนการค้นคว้าอิสระ
๑			
๒			
๓			

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๙-๑	
๑.๑.๙-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๑๐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ลำดับ	ชื่อ/ฉายา/นามสกุล	ผลงานที่ตีพิมพ์/เผยแพร่	วารสาร/แหล่งตีพิมพ์เผยแพร่	ปีที่พิมพ์
๑				
๒				
๓				

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๑.๑.๑๐-๑	
๑.๑.๑๐-๒	

เกณฑ์การประเมินที่ ๑๑ การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร / หลักฐาน
ในปี พ.ศ. มหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรนี้นำเสนอคณะกรรมการประจำ คณะ สภาวิชาการพิจารณาเห็นชอบและสภา มหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ ในคราวประชุมครั้งที่ เมื่อวันที่ พ.ศ. และแจ้งต่อสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษาเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ทั้งนี้หลักสูตรมีกำหนดปรับปรุงในปี พ.ศ. ส่วนงานจัดการศึกษาหลักสูตรนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา โดยคณะกรรมการประเมินหลักสูตรของมหาวิทยาลัยกำหนด วิธีการประเมินหลักสูตรในรูปแบบการวิจัย พร้อมทั้งจัดทำคู่มือ การประเมินหลักสูตรสำหรับทุกส่วนจัดการศึกษาเพื่อใช้ ดำเนินการประเมินหลักสูตรที่เปิดสอน	๑.๑.๑๑-๑..... ๑.๑.๑๑-๒.....

การประเมินตนเอง

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน”

หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

ข้อ ๑	ข้อ ๒	ข้อ ๓	ข้อ ๔	ข้อ ๕	ข้อ ๖

ข้อ ๗	ข้อ ๘	ข้อ ๙	ข้อ ๑๐	ข้อ ๑๑
ผลประเมิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน				

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)
 ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	บัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร	รูป/คน	
๒	บัณฑิตของหลักสูตรที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	รูป/คน	
๓	ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับการประเมินต่อบัณฑิตทั้งหมด	ร้อยละ	
๔	ผลรวมค่าคะแนนจากการประเมินบัณฑิตด้านคุณธรรม จริยธรรม	คะแนน	
๕	ผลรวมค่าคะแนนจากการประเมินบัณฑิตด้านความรู้	คะแนน	
๖	ผลรวมค่าคะแนนจากการประเมินบัณฑิตด้านทักษะทางปัญญา	คะแนน	
๗	ผลรวมค่าคะแนนจากการประเมินบัณฑิตด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	คะแนน	
๘	ผลรวมค่าคะแนนจากการประเมินบัณฑิตด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	คะแนน	
๙	ผลรวมค่าคะแนนจากการประเมินบัณฑิตทั้ง ๕ ด้าน (ข้อ ๔ + ข้อ ๕ + ข้อ ๖ + ข้อ ๗ + ข้อ ๘)	คะแนน	
๑๐	ค่าเฉลี่ยของผลรวมค่าคะแนนจากการประเมินบัณฑิตทั้ง ๕ ด้าน (ข้อ ๙ ÷ ๕)	คะแนน	
๑๑	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (ข้อ ๑๐ ÷ ข้อ ๒)	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๒.๑-๑	
๒.๑-๒	

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาตรี) ร้อยละของของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงาน
คณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพ
อิสระภายใน ๑ ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
บัณฑิตบรรพชิต			
๑	จำนวนบัณฑิตบรรพชิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดของหลักสูตร	รูป	
๒	จำนวนบัณฑิตบรรพชิตของหลักสูตรที่ตอบแบบสำรวจ	รูป	
๓	ร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตที่ตอบแบบสำรวจต่อบัณฑิตบรรพชิตทั้งหมด	ร้อยละ	
๔	จำนวนบัณฑิตบรรพชิตที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์	รูป	
๕	จำนวนบัณฑิตบรรพชิตที่ศึกษาต่อ	รูป	
๖	ร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์ต่อบัณฑิตบรรพชิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด	ร้อยละ	
บัณฑิตคฤหัสถ์			
๑	จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดของหลักสูตร	คน	
๒	จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ตอบแบบสำรวจ	คน	
	๒.๑ จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ได้นำทำ	คน	
	๒.๒ จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่อุปสมบท	คน	
	๒.๓ จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่เกณฑ์ทหาร	คน	
	๒.๔ จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ประกอบอาชีพอิสระ	คน	
	๒.๕ จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา	คน	
	๒.๖ จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ศึกษาต่อ	คน	
๓	ร้อยละของบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการทำต่อบัณฑิตคฤหัสถ์ทั้งหมด	ร้อยละ	
๔	จำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ได้นำทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี (ไม่นับผู้อุปสมบท/เกณฑ์ทหาร/มีงานทำก่อนเข้าศึกษา/ศึกษาต่อ)	คน	
๕	ร้อยละของบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ได้นำทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	

สรุปผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนบัณฑิตบรรพชิตและคฤหัสถ์ที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดของหลักสูตร	รูป/คน	
๒	จำนวนบัณฑิตบรรพชิตและคฤหัสถ์ที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด	รูป/คน	
๓	ร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตและคฤหัสถ์ที่ตอบแบบสำรวจต่อบัณฑิตทั้งหมด	ร้อยละ	
๔	จำนวนบัณฑิตบรรพชิตและคฤหัสถ์ที่ตอบแบบสำรวจ ไม่นับรวมบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบทและบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา	จำนวน	
๕	จำนวนบัณฑิตบรรพชิตที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และจำนวนบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	รูป/คน	
๖	ร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	
๗	แปลงค่าคะแนน ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๒.๒-๑	
๒.๒-๒	

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาโท) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์
หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด	รูป/คน	
๒	จำนวนบทความที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๑๐	เรื่อง	
๓	จำนวนบทความที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๒๐	เรื่อง	
๔	จำนวนบทความที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๔๐	เรื่อง	
๕	จำนวนบทความที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๖๐	เรื่อง	
๖	จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๘๐	เรื่อง	
๗	จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐	เรื่อง	
๘	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	ผลรวมถ่วงน้ำหนัก	
๙	ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	ร้อยละ	
๑๐	แปลงค่าคะแนน ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๒.๒-๑	
๒.๒-๒	

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาเอก) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับ

การตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด	รูป/คน	
๒	จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๒๐	เรื่อง	
๓	จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๔๐	เรื่อง	
๔	จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๖๐	เรื่อง	
๕	จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๘๐	เรื่อง	
๖	จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐	เรื่อง	
๗	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	ผลรวมถ่วง น้ำหนัก	
๘	ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	ร้อยละ	
๙	แปลงค่าคะแนน ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๒.๒-๑	
๒.๒-๒	

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๒

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การรับนิสิต
 ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

- การรับนิสิต
- การเตรียมพร้อมก่อนเข้าศึกษา

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีระบบ มี กลไกการ รับนิสิต	- มีระบบ มี กลไกการรับ นิสิต	- มีระบบ มี กลไกการรับ นิสิต	- มีระบบ มีกลไก การรับนิสิต	- มีระบบ มีกลไกการรับนิสิต
- ไม่มีการนำ ระบบ กลไกการ รับนิสิต ไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน	- มีการนำ ระบบกลไก การรับนิสิต ไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน	- มีการนำระบบ กลไกการรับ นิสิตไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน	- มีการนำระบบ กลไกการรับนิสิต ไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน	- มีการนำระบบกลไกการรับ นิสิตไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน
	- มีการประเมิน กระบวนการ การรับนิสิต	- มีการประเมิน กระบวนการ การรับนิสิต	- มีการประเมิน กระบวนการการ รับนิสิต	- มีการประเมินกระบวนการ การรับนิสิต
	- ไม่มีการ ปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ การรับนิสิต	- มีการ ปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ การรับนิสิต จากผลการ ประเมิน	- มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการการ รับนิสิตจากผล การประเมิน	- มีการปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการการรับนิสิต จากผลการประเมิน
			- มีผลจากการ ปรับปรุง กระบวนการการ รับนิสิตเห็นชัด เป็นรูปธรรม	- มีผลจากการปรับปรุง กระบวนการการรับนิสิต เห็นชัดเป็นรูปธรรม
				- มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมี หลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจ ประเมินสามารถให้เหตุผล อธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ ดีได้ชัดเจน

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
(ตัวอย่างการเขียนผลการดำเนินงาน) - การรับนักศึกษา คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการพิจารณา ร่วมกันในการกำหนดจำนวนการรับนิสิตในแต่ละวิธี ได้แก่ การรับตรง ๔๐ คน รับผ่านระบบแอดมิชชัน ๔๐ คน และ โควตา ๑๕ คน โดยการพิจารณาจากยอดการรับนักศึกษา ในปีก่อนมาประกอบการตัดสินใจ เช่น จากข้อมูลเดิมพบว่า นักศึกษามาจากการรับตรงและรับผ่านระบบแอดมิชชันนั้น มีสภาพการคงอยู่ดีกว่านิสิตโควตา เนื่องจากนิสิตโควตาเป็น นิสิตที่มีผลการเรียนดีจะสอบคัดเลือกได้ที่เรียนหลายแหล่งมี ตัวเลือกมาก ดังนั้น จึงกำหนดให้รับเพียง ๑๕ คน เป็นต้น กระบวนการรับนิสิตในสาขาจะดำเนินการประกาศ ผ่านระบบของมหาวิทยาลัยและของคณะทั้งทางเว็บไซต์ สื่อ สิ่งพิมพ์ รวมถึงการออกแนะแนวตามโรงเรียนที่เป็น กลุ่มเป้าหมายและโรงเรียนที่มีความร่วมมือกัน (MOU) โรงเรียนในโครงการห้องเรียนวิทยาศาสตร์หรือโรงเรียนฐาน วิทยาศาสตร์ที่มีอาจารย์จากทางคณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีไปสอนและเป็นพี่เลี้ยงให้อาจารย์ที่สอนด้าน วิทยาศาสตร์ตามโรงเรียนในโครงการ ซึ่งที่ผ่านมาสาขา สามารถรับนักศึกษาได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ และมี กระบวนการรับนิสิต ดังนี้ ๑. พิจารณาใบสมัครและประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์ สอบข้อเขียน ๒. สอบข้อเขียนโดยสอบความรู้ทางคณิตศาสตร์ การวิเคราะห์หลักการและเหตุผล และภาษาอังกฤษ ๓. อาจารย์ประจำหลักสูตรพิจารณาคะแนนของ การสอบข้อเขียน โดยมีการกำหนดคะแนนขั้นต่ำของทั้ง ๓ วิชาที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกเข้าสอบสัมภาษณ์ ในการ พิจารณาแต่ละปีการศึกษาขึ้นกับอาจารย์ประจำหลักสูตร แต่ จะไม่ต่ำกว่าคะแนนขั้นต่ำที่กำหนด ๔. ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์ ๕. สอบสัมภาษณ์โดยคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ จำนวน ๓ คน ต่อผู้เข้าสอบ ๑ คน ประกอบด้วย อาจารย์ ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์พิเศษที่เป็น	๓.๑-๑ ๓.๑-๒

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยจะมีการประชุมกรรมการเพื่อชี้แจงหลักเกณฑ์การพิจารณาก่อนสอบทุกครั้ง ๖. กรรมการส่งคะแนนสัมภาษณ์แล้วอาจารย์ประจำหลักสูตรนำผลคะแนนสัมภาษณ์มาพิจารณาตัดสินการรับเข้าศึกษาในหลักสูตร - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ร่วมกับภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์จัดทำโครงการพี่สอนน้อง โดยโครงการนี้จะนำนักศึกษาใหม่เข้าอบรมเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาในช่วงก่อนเปิดภาคเรียน โดยให้อาจารย์และรุ่นพี่ บรรยายและแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ที่จัดร่วมกันทั้ง ๔ สาขา (สาขาคณิตศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาสถิติประยุกต์ และสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์) ซึ่งสาระสำคัญของโครงการครั้งนี้ คือ การบรรยายเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมอย่างไรบ้างในการใช้ชีวิตอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย รวมถึงการปูพื้นฐานความรู้ด้านการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาด้านคอมพิวเตอร์ สรุปผลในปีการศึกษา ๒๕๕๗ จำนวนนิสิตที่รับเข้าทั้งหมด ๑๐๒ คน ซึ่งมาจากการรับในระบบโควตา ๑๕ คน แอดมิชชั่น ๔๐ คน และมาจากรับตรง ๔๗ คน ทุกคนผ่านเกณฑ์ที่คณะกรรมการ กำหนดไว้ในการปฐมนิเทศนิสิตใหม่ อาจารย์ประจำหลักสูตรได้มีการชี้แจงแขนงของสาขาวิชาที่จะมีการจัดแขนง ๒ แขนง ได้แก่ แขนงเครือข่ายและแขนงฐานข้อมูล (ตอนขึ้นปี ๓) และได้จัดกลุ่มผู้เรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ ๑ จำนวน ๓๑ คน กลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔๐ คน และกลุ่มที่ ๓ จำนวน ๓๑ คน (๒ กลุ่มแรกเป็นภาคปกติ ส่วนกลุ่มที่ ๓ เป็นภาคสมทบ)	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒

การส่งเสริมและพัฒนานิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

ประเด็นที่ต้องรายงาน

- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรี
- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แก่บัณฑิตศึกษา
- การพัฒนาศักยภาพนิสิตและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีระบบ มีกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - ไม่มีการนำระบบกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิตไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - มีการนำระบบกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิตไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิต	- มีระบบ มีกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - มีการนำระบบกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิตไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิตจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - มีการนำระบบกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิตไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิตเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิตเห็นชัดเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - มีการนำระบบกลไกการส่งเสริมและพัฒนานิสิตไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิต - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิตเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการส่งเสริมและพัฒนานิสิตเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
(ตัวอย่างการเขียนผลการดำเนินงาน) - การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้มีการเสนอชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเสนอคณะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มให้กับนิสิตกลุ่มละ ๑ ท่าน เพื่อแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ เรื่องส่วนตัว และเรื่องอื่นๆ โดยมีช่องทางการปรึกษาหลายช่องทาง ได้แก่ มาพบโดยตรงที่ห้องพักอาจารย์ ปรึกษาผ่าน Line Facebook E-mail หรือโทรศัพท์ โดยผู้ที่จะมาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้ผ่านการอบรมการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่จัดโดยมหาวิทยาลัยในภาพรวม พร้อมทั้งแจกคู่มือการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและคู่มือของนิสิตที่แจกนิสิตตอนแรกเข้าให้อาจารย์ท่านนั้นเป็นที่ปรึกษาด้วย และนอกจากนั้น หลักสูตรได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาในหลักสูตร โดยกำหนดหน้าที่ดังนี้ ๑. ให้คำปรึกษาในด้านวิชาการแก่นิสิตที่รับผิดชอบ โดยมีแผนการให้คำปรึกษานิสิตแต่ละรายให้ชัดเจน ๒. ต้องจัดทำตารางการพบนิสิตในภาพรวม เดือนละ ๒ ครั้ง และพบรายคนโดยเฉลี่ยอย่างน้อย ๑ ครั้งใน ๒ เดือน ๓. ให้คำปรึกษาดูแลด้านการเรียนอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะนิสิตมีปัญหาการเรียน ๔. เปิดโอกาสหรือสามารถให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษาได้อย่างสะดวกและเหมาะสม ๕. มีการติดตามผลการเรียนของนิสิตที่มีปัญหาการเรียนและให้ความช่วยเหลือ สร้างความเข้าใจ และช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเรียน ๖. อื่นๆ ที่คิดว่าเหมาะสมและผู้บริหารได้กำกับติดตามให้อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด มีการสอบถามจากนิสิตเป็นประจำ - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้มีการประชุมปรึกษาหารือกันในเรื่องการเชิญเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาบรรยาย	๓.๑-๑ ๓.๑-๒

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
พิเศษหรือแม้แต่การเชิญอาจารย์พิเศษมาสอน โดยการเชิญอาจารย์พิเศษมาสอนนั้น ดำเนินการผ่านกระบวนการอย่างเป็นระบบด้วยการคัดเลือกและเสนอประวัติของอาจารย์พิเศษ เสนอให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณา ก่อนเสนอให้สภามหาวิทยาลัยต่อไป โดยหัวข้อที่ต้องเชิญผู้เชี่ยวชาญหรืออาจารย์พิเศษมาสอนนั้น ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ที่เกิดขึ้น เช่น เทคโนโลยีคราวน์ การเขียนโปรแกรมบนมือถือ เป็นต้น รวมถึงการสอนในชั้นเรียนที่เน้นให้นักศึกษาได้ทำงานและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อมานำเสนองานในชั้นเรียน และมีการจัดอบรมภาษาต่างประเทศให้กับนิสิตในหลักสูตรเพื่อให้สามารถสื่อสารและค้นคว้าเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศได้ โดยโครงการนั้นจะจัดในภาพรวมระดับคณะและมหาวิทยาลัย จัดในช่วงเวลาเย็นของวันธรรมดาหรือวันเสาร์-อาทิตย์หรือช่วงปิดภาคเรียน นอกจากนั้น ทางหลักสูตรได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านภาษาต่างประเทศ โดยเน้นที่ภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรก มีการมอบให้อาจารย์ที่ปรึกษากระตุ้นให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ โดยเข้าไปศึกษาด้วยตนเองในวิทยบริการของมหาวิทยาลัยที่มีโปรแกรมเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยให้ไปฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษ และทดสอบความรู้ด้วยตนเอง ในโปรแกรมที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้และเมื่อนิสิตได้พัฒนาตนเองไปเรื่อยๆ ระหว่างศึกษาอยู่ในหลักสูตร ในระหว่างปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ และได้ทดสอบตนเอง เมื่อไหร่ที่มีผลการสอบเกิน ๔๐๐ คะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัยให้พิมพ์ใบคะแนนมาเขียนคำร้องที่คณะ คณะจะออกวุฒิบัตรรับรองด้านภาษาอังกฤษให้อีก ๑ ใบ และได้รับรางวัลจากคณบดีเมื่อสำเร็จการศึกษา และหลักสูตรยังให้ความสนใจในการพัฒนานิสิตโดยเน้นย้ำให้มีกิจกรรมการพัฒนาด้านตนเองในศตวรรษที่ ๒๑ โดยให้นิสิตทุกคนได้มีความเข้าใจกับการเลือกรับข้อมูลข่าวสาร การมีวุฒิภาวะในการแก้ปัญหาตัดสินใจการทำงานร่วมกัน เทคนิคการเป็นผู้นำและผู้ตาม โดยฝึกจากกิจกรรมย่อยๆ ในหลักสูตร และในบางครั้งมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในช่วงเวลาพักกลางวันมีการเปิดข่าวภาษาอังกฤษหรือเกร็ดความรู้เรื่องการพัฒนาต่างๆ ให้นิสิตได้ฟังระหว่างพักผ่อนตอนกลางวันและตอนเย็น	

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
นิสิตโดยส่วนใหญ่ให้ความสนใจและเป็นที่เด็กที่แต่งกายเรียบร้อยอยู่ในโอวาของอาจารย์และได้มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓

ผลที่เกิดกับนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

เรื่องที่กำหนดให้รายงานเกี่ยวกับผลที่เกิดกับนิสิตตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

(ตัวอย่าง)

ปีที่ได้รับเข้า \ นิสิตคงอยู่	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
๒๕๕๕	๕๐	๔๗	๔๒	๔๐
๒๕๕๖		๕๕	๕๓	๕๐
๒๕๕๗			๖๐	๕๗
๒๕๕๘				๔๕

(ตัวอย่าง)

[illegible]

ที่	รายการประเมิน	คะแนนการประเมิน
๑	ด้านบริบทเน้นวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	
๒	ด้านปัจจัยนำเข้า	
๓	ด้านกระบวนการ	
	คะแนนเฉลี่ย	

ผลการดำเนินงาน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
ถ.ถ-๑	
ถ.ถ-๒	

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๓

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

ประเด็นที่ต้องรายงาน

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีระบบ มีกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - ไม่มีการนำระบบกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - มีการนำระบบกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์	- มีระบบ มีกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - มีการนำระบบกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - มีการประเมินจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - มีการนำระบบกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์จากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์เห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	- มีระบบ มีกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - มีการนำระบบกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์จากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์เห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
	๔.๑-๑ ๔.๑-๒

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒

คุณภาพอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้

ปัจจัยนำเข้า

ผลการดำเนินงาน

ที่	ประเด็นการพิจารณา	คะแนน การประเมินตนเอง
๑	๔.๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	
๒	๔.๒.๒ ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	
๓	๔.๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร	
๔	๔.๒.๔ จำนวนบทความทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในวารสาร ระดับชาติหรือนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	
๕	ผลรวมค่าคะแนนการประเมินตนเอง ในข้อ ๑ ถึงข้อ ๔	
๖	ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินตนเอง (หลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโท หาค่าเฉลี่ยโดยหารด้วย ๓ /หลักสูตรระดับปริญญาเอก หาค่าเฉลี่ยโดยหารด้วย ๔)	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

๔.๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	รูป/คน	
๓. ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ	
๔. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้ คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐	คะแนน	

หลักสูตรระดับปริญญาโท

รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	รูป/คน	
๓. ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ	
๔. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้ คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐	คะแนน	

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	รูป/คน	
๓. ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ	
๔. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้ คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๔.๒.๑ - ๑	
๔.๒.๑ - ๒	

๔.๒.๒ ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	รูป/คน	
๓. ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	
๔. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐	คะแนน	

หลักสูตรระดับปริญญาโท

รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	รูป/คน	
๓. ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	
๔. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐	คะแนน	

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	รูป/คน	
๓. ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	
๔. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๔.๒.๒ - ๑	
๔.๒.๒ - ๒	

๔.๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานทางวิชาการ

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๒๐	เรื่อง	
๒	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๔๐	เรื่อง	
๓	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๖๐	เรื่อง	
๔	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๘๐	เรื่อง	
๕	จำนวนผลงานวิชาการทั้งหมดที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐	เรื่อง	
	๕.๑ จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์	เรื่อง	
	๕.๒ จำนวนผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร	เรื่อง	
	๕.๓ จำนวนผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว	เรื่อง	
	๕.๔ จำนวนผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ	เรื่อง	
	๕.๕ จำนวนตำราหรือหนังสือที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว	เรื่อง	
	๕.๖ จำนวนตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ	เรื่อง	

ผลงานสร้างสรรค์

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๐.๒๐	ชิ้นงาน	
๒	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๐.๔๐	ชิ้นงาน	
๓	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๐.๖๐	ชิ้นงาน	
๔	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๐.๘๐	ชิ้นงาน	
๕	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐	ชิ้นงาน	

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
หลักสูตรระดับปริญญาตรี			
๑	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ ของอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาตรี	ผลรวมถ่วงน้ำหนัก	
๓	ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาตรี	ร้อยละ	
๔	แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐	คะแนน	
หลักสูตรระดับปริญญาโท			
๑	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ ของอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโท	ผลรวมถ่วงน้ำหนัก	
๓	ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโท	ร้อยละ	
๔	แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐	คะแนน	
หลักสูตรระดับปริญญาเอก			
๑	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	รูป/คน	
๒	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ ของอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอก	ผลรวมถ่วงน้ำหนัก	
๓	ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอก	ร้อยละ	
๔	แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๔.๒.๓-๑	
๔.๒.๓-๒	

๔.๒.๔ จำนวนบทความทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง
ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการ ดำเนินงาน
๑	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกทั้งหมด	รูป/คน	
๒	จำนวนบทความทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารระดับชาติ	เรื่อง	
๓	จำนวนบทความทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารระดับนานาชาติ	เรื่อง	
๔	จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	เรื่อง	
๕	แปลงค่าอัตราส่วนจำนวนบทความที่คำนวณได้ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้ คะแนนเต็ม ๕ = ๐.๒๕	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๔.๒.๔-๑	
๔.๒.๔-๒	

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

เรื่องที่กำหนดให้รายงานเกี่ยวกับผลที่เกิดกับอาจารย์ตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

การคงอยู่ของอาจารย์

ที่	รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ในปีการศึกษา ๒๕๕๗	สถานะของอาจารย์ ในปีการศึกษา ๒๕๕๘		
		คงอยู่	เกษียณ	ลาออก
๑				
๒				
๓				
๔				
๕				

ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตร

ที่	รายการประเมิน	คะแนนประเมินประจำปีการศึกษา	
๑	การบริหารและพัฒนาอาจารย์	๒๕๕๗	๒๕๕๘
๒	กระบวนการบริหารหลักสูตร		
๓	กระบวนการเรียนการสอน		
	คะแนนเฉลี่ย		

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๔.๓-๑	
๔.๓-๒	

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๔

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ สาระของรายวิชาในหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

ประเด็นที่ต้องรายงาน

- การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - ไม่มีการนำระบบกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีการนำระบบกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีการนำระบบกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการ	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีการนำระบบกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตรเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผล	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีการนำระบบกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตรเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผล

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
	การพัฒนาและบริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตร	สาระของ รายวิชาใน หลักสูตรจาก ผลการประเมิน	รายวิชาในหลักสูตร เห็นชัดเป็นรูปธรรม	อธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ ดีได้ชัดเจน

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
	๕.๑-๑ ๕.๒-๒

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

ประเด็นที่ต้องรายงาน

- การกำหนดผู้สอน
- การกำกับ ติดตามและตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.๓ และ มคอ.๔) และการจัดการเรียนการสอน
- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์
- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีระบบ มี กลไกการ วางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียน การสอน - ไม่มีการนำ ระบบกลไก การวาง ระบบผู้สอน และ กระบวนการ จัดการเรียน การสอนไปสู่ การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอน - มีการนำระบบ กลไกการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอนไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอน - ไม่มีการ ปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการ การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอน	- มีระบบ มีกลไก การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียน การสอน - มีการนำระบบ กลไกการวาง ระบบผู้สอน และ กระบวนการ จัดการเรียน การสอนไปสู่ การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียน การสอน มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียน การสอนจากผล การประเมิน	- มีระบบ มีกลไกการ วางระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการ เรียนการสอน - มีการนำระบบกลไก การวางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการสอน ไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการ เรียนการสอน - มีการปรับปรุง/ พัฒนากระบวนการ การวางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการสอน จากผลการประเมิน มีผลจากการ ปรับปรุง กระบวนการการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการ เรียนการสอนเห็นชัด เป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไกการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียน การสอน - มีการนำระบบกลไกการ วางระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียน การสอนไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียน การสอน - มีการปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียน การสอนจากผลการ ประเมิน - มีผลจากการปรับปรุง กระบวนการการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียน การสอนเห็นชัดเป็น รูปธรรม มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดย มีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการ ผู้ตรวจประเมินสามารถ ให้เหตุผลอธิบายการเป็น แนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
	๕.๒-๑ ๕.๒-๒

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ การประเมินผู้เรียน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

ประเด็นที่ต้องรายงาน

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต
- การกำกับกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗)
- การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - ไม่มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการประเมินผู้เรียน - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการประเมินผู้เรียน	- มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการประเมินผู้เรียน - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการประเมินผู้เรียน	- มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการประเมินผู้เรียน - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการประเมินผู้เรียนจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการประเมินผู้เรียนเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการประเมินผู้เรียนเห็นชัดเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการประเมินผู้เรียน - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการประเมินผู้เรียนจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการประเมินผู้เรียนเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
	๕.๓-๑ ๕.๓-๒

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

ผลการดำเนินงาน

๑) ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานใน มคอ.๒ ของหลักสูตร

ลำดับ	ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)	ผลการดำเนินงาน	เป็นไปตามเกณฑ์	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑	อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการดำเนินงานหลักสูตร		√	
๒	มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ ๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และ มคอ ๑ สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว			
๓	มีรายละเอียดของรายวิชา และ รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ ๓ และ มคอ ๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาค การศึกษาให้ครบทุกรายวิชา			
๔	จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของ รายวิชา และรายงานผลการดำเนินงาน ของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตาม แบบ มคอ ๕ และ มคอ ๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอน ให้ครบทุกรายวิชา			
๕	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของ หลักสูตร ตามแบบ มคอ ๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา			
๖	มีการทบทวนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ ๓ และ มคอ ๔ (ถ้ามี) อย่างน้อย			

ลำดับ	ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)	ผลการดำเนินงาน	เป็นไปตามเกณฑ์	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
	ร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา			
๗	มีการพัฒนา/ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ ๗ ปีที่แล้ว			
๘	อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศ หรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน			
๙	อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละครั้ง			
๑๐	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี			
๑๑	ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕			
๑๒	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕			
รวมตัวบ่งชี้ในปีการศึกษาที่รับประเมิน				
จำนวนตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์ระดับผ่าน				
ร้อยละของตัวบ่งชี้ทั้งหมดในปีนี้เป็นไปตามเกณฑ์ระดับผ่าน				
คะแนนผลการดำเนินงานหลักสูตรตาม มคอ.๒ ๑. ค่าร้อยละ ๑๐๐ = ๕ คะแนน ๒. ค่าร้อยละ ๘๐ = ๑ คะแนน ๓. ค่าร้อยละไม่เกิน ๘๐ = ๐ คะแนน ๔. ค่าร้อยละที่มากกว่าร้อยละ ๘๐ และไม่เกินร้อยละ ๑๐๐ ให้ใช้สูตรคำนวณหาค่าคะแนน				

๒) การปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่

การปฐมนิเทศเพื่อชี้แจงหลักสูตร	จำนวน อาจารย์ใหม่ทั้งหมด	จำนวน อาจารย์ใหม่ที่เข้ารับการปฐมนิเทศ
☐ มี ☐ ไม่มี		

๓) กิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

กิจกรรมที่จัดหรือเข้าร่วม	จำนวนผู้เข้าร่วม		สรุปข้อคิดเห็นและประโยชน์ ที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับ
	อาจารย์	บุคลากรสายสนับสนุน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร
๕.๔-๑	
๕.๔-๒	

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๕

จุดแข็ง

จุดที่ควรพัฒนา

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑

สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

ประเด็นที่ต้องรายงาน

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/วิทยาเขต/วิทยาลัยสงฆ์/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- มีระบบ มีกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - ไม่มีการนำระบบกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - มีการนำระบบกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- มีระบบ มีกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - มีการนำระบบกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - มีการนำระบบกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เห็นชัดเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - มีการนำระบบกลไกเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
	๖.๑-๑ ๖.๑-๒

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๖

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

บทที่ ๓

การบริหารหลักสูตร ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแผนการดำเนินการเพื่อพัฒนาหลักสูตร

๓.๑ การบริหารหลักสูตร

ปัญหาในการบริหารหลักสูตร	ผลกระทบของปัญหาต่อสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	แนวทางการป้องกันและแก้ไข ปัญหาในอนาคต

๓.๒ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพหลักสูตรจากผู้ประเมินอิสระ

ข้อคิดเห็นหรือสาระจาก ผู้ประเมิน	ความเห็นของหลักสูตร/ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรต่อข้อคิดเห็นหรือสาระที่ได้รับ	การนำไปดำเนินการวางแผน หรือปรับปรุงหลักสูตร

๓.๓ การประเมินจากผู้สำเร็จการศึกษา (รายงานตามปีที่สำรวจ)

ข้อวิพากษ์ที่สำคัญจากผลการประเมิน	ข้อคิดเห็นของคณาจารย์ต่อผลการประเมิน
ข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงในหลักสูตรจากผลการประเมิน 	

๓.๔ การประเมินจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

กระบวนการประเมิน	
.....	
.....	
ข้อวิพากษ์ที่สำคัญจากผลการประเมิน	ข้อคิดเห็นของคณาจารย์ต่อผลการประเมิน
ข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงในหลักสูตรจากผลการประเมิน	
.....	
.....	

๓.๕ แผนการดำเนินการเพื่อพัฒนาหลักสูตร

แผนดำเนินการ	กำหนดเวลาที่แล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบ	ความสำเร็จของแผน/เหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จ

๓.๖ ข้อเสนอในการพัฒนาหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

บทที่ ๔
สรุปผลการประเมิน

๔.๑ ผลการประเมินตนเองรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน	การบรรลุเป้าหมาย
องค์ประกอบที่ ๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑				
องค์ประกอบที่ ๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๒				
องค์ประกอบที่ ๓				
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๓				
องค์ประกอบที่ ๔				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๔				
องค์ประกอบที่ ๕				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๕				
องค์ประกอบที่ ๖				
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑				
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ (๑๓ ตัวบ่งชี้)				บรรลุ..... ไม่บรรลุ.....

๔.๒ ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบ ที่	คะแนน ผ่าน	จำนวน ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนน เฉลี่ย	ผลการประเมิน ๐.๐๑-๒.๐๐ ระดับคุณภาพน้อย ๒.๐๑-๓.๐๐ ระดับคุณภาพปานกลาง ๓.๐๑-๔.๐๐ ระดับคุณภาพดี ๔.๐๑-๕.๐๐ ระดับคุณภาพดีมาก
๑	ผ่าน/ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรได้/ ไม่ได้มาตรฐาน
๒	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ ๒-๖	๒			๒.๑ (....) ๒.๒ (.....)		
๓		๓	๓.๑ (.....) ๓.๒ (.....) ๓.๓ (.....)				
๔		๓	๔.๑ (.....) ๔.๒ (.....) ๔.๓ (.....)				
๕		๔	๕.๑ (.....)	๕.๒ (.....) ๕.๓ (.....) ๕.๔ (.....)			
๖		๑		๖.๑ (.....)			
รวม		๑๓	๑	๗	๕		
ผลการประเมิน							

รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย

(รูปแบบปก)



รายงานการประเมินตนเอง
ระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย

ปีการศึกษา ๒๕๕๘

ของ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(ชื่อส่วนงาน).....

เพื่อรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

วันที่ เดือน พ.ศ.

This image shows a full page of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page, typical of notebook or legal stationery. There are no margins, text, or other markings on the page.

ตำแหน่ง

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ

- ๑.๑ ชื่อส่วนงาน ที่ตั้ง และประวัติความเป็นมาโดยย่อ
- ๑.๒ ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์และพันธกิจ
- ๑.๓ เอกลักษณ์มหาวิทยาลัย อัตลักษณ์มหาวิทยาลัยและอัตลักษณ์บัณฑิต
- ๑.๔ โครงสร้างองค์กร และโครงสร้างการบริหาร
- ๑.๕ รายชื่อผู้บริหาร กรรมการบริหาร และกรรมการสภาชุดปัจจุบัน
- ๑.๖ หลักสูตรและจำนวนนิสิต
- ๑.๗ อาจารย์และบุคลากร
- ๑.๘ ข้อมูลพื้นฐานโดยย่อเกี่ยวกับงบประมาณ และอาคารสถานที่
- ๑.๙ ผลการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผลการประเมินปีที่ผ่านมา

บทที่ ๒ ผลการประเมินตามตัวบ่งชี้

- องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต
- องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย
- องค์ประกอบที่ ๓ การบริการทางวิชาการ
- องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

บทที่ ๓ สรุปผลการประเมิน

- ๓.๑ ผลการประเมินตนเองรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ
- ๓.๒ ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณภาพ

ภาคผนวก

รายชื่อคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ชื่อส่วนงาน ที่ตั้ง และประวัติความเป็นมาโดยย่อ

๑.๒ ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๑.๓ เอกลักษณ์มหาวิทยาลัย อัตลักษณ์มหาวิทยาลัยและอัตลักษณ์บัณฑิต

๑.๔ โครงสร้างองค์กร และโครงสร้างการบริหาร

๑.๕ รายชื่อผู้บริหาร กรรมการบริหาร และกรรมการสภาชุดปัจจุบัน

๑.๖ หลักสูตรและจำนวนนิสิต

๑.๗ อาจารย์และบุคลากร

๑.๘ ข้อมูลพื้นฐานโดยย่อเกี่ยวกับงบประมาณ และอาคารสถานที่

๑.๙ ผลการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผลการประเมินปีที่ผ่านมา

บทที่ ๒
ผลการประเมินตามตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

ผลการดำเนินงาน

ที่	หลักสูตร	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	หลักสูตรทั้งหมดที่จัดการเรียนการสอนในส่วนจัดการศึกษานี้	หลักสูตร	
๒	คะแนนประเมินหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา.....	คะแนน	
๓	คะแนนประเมินหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา.....	คะแนน	
๔	คะแนนประเมินหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา.....	คะแนน	
๕	คะแนนประเมินหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา.....	คะแนน	
๖	คะแนนประเมินหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา.....	คะแนน	
๗	ผลรวมค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร	คะแนน	
๘	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตร	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด	รูป/คน	
๒	จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	รูป/คน	
๓	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ	
๔	แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
 ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด	รูป/คน	
๒	จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการทั้งหมด	รูป/คน	
	๒.๑ จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์	รูป/คน	
	๒.๒ จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์	รูป/คน	
	๒.๓ จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์	รูป/คน	
๓	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	
๔	แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของ หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา.....	FTES	
๒	จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของ หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา.....	FTES	
๓	จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา..... (ใช้จำนวนที่ปรับค่าเป็นระดับปริญญาตรีแล้ว)	FTES	
๔	จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา..... (ใช้จำนวนที่ปรับค่าเป็นระดับปริญญาตรีแล้ว)	FTES	
๕	จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา..... (ใช้จำนวนที่ปรับค่าเป็นระดับปริญญาตรีแล้ว)	FTES	
๖	รวมจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของทุก หลักสูตร	FTES	
๗	จำนวนอาจารย์ทั้งหมด	รูป/คน	
๘	สัดส่วนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์/ครุศาสตร์ (ข้อ ๖ หารด้วย ข้อ ๗)	รูป/คน	
๙	ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน	รูป/คน	
๑๐	ร้อยละของค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ	
๑๑	คะแนนผลการดำเนินงานหลักสูตร ๑๑.๑ ร้อยละของค่าความแตกต่างไม่เกินร้อยละ ๑๐ = ๕ คะแนน ๑๑.๒ ค่าร้อยละของค่าความแตกต่างเกินร้อยละ ๒๐ = ๐ คะแนน ๑๑.๓ ค่าร้อยละของค่าความแตกต่างตั้งแต่ ๑๐.๐๑ และ ไม่เกินร้อยละ ๒๐ให้นำมาคิดคะแนน โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า คะแนน	คะแนน	

หมายเหตุ : การปรับค่าเป็นระดับปริญญาตรี คือ ๑.๘ x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี
 ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๑. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและการใช้ชีวิตแก่นิสิตในคณะ		
๒. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นิสิต		
๓. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นิสิต		
๔. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ ๑-๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕		
๕. นำผลการประเมินจากข้อ ๔ มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้การประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนิสิต		

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๖. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการ ประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี
 ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๑. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในภาพรวม ของคณะโดยให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน และการจัดกิจกรรม		
๒. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต ให้ดำเนิน กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตาม มาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิแห่งชาติ ๕ ประการ ให้ครบถ้วน ประกอบด้วย ๑) คุณธรรม จริยธรรม ๒) ความรู้ ๓) ทักษะทางปัญญา ๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ ๕) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
๓. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกัน คุณภาพแก่นิสิต		
๔. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผล ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำ ผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้ง ต่อไป		
๕. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต		
๖. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุง การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ ๑

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ ๒ งานวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๑. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์		
๒. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในประเด็นต่อไปนี้ - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือห้องปฏิบัติการสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือหรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)		
๓. จัดสรรงบประมาณของคณะ เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์		
๔. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ		

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๕. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดีเด่น		
๖. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

ผลดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนอาจารย์ประจำ (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)	รูป/คน	
๒	จำนวนนักวิจัย (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)	รูป/คน	
๓	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)	รูป/คน	
๔	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอกทั้งหมด	บาท	
	๔.๑ จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายใน	บาท	
	๔.๒ จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายนอก	บาท	
๕	แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ๒๕,๐๐๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

ผลงานวิชาการ

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๒๐	เรื่อง	
๒	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๔๐	เรื่อง	
๓	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๖๐	เรื่อง	
๔	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๐.๘๐	เรื่อง	
๕	จำนวนผลงานวิชาการทั้งหมดที่ตีพิมพ์มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐	เรื่อง	
	๕.๑ จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์	เรื่อง	
	๕.๒ จำนวนผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร	เรื่อง	
	๕.๓ จำนวนผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว	เรื่อง	
	๕.๔ จำนวนผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ	เรื่อง	
	๕.๕ จำนวนตำราหรือหนังสือที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว	เรื่อง	
	๕.๖ จำนวนตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ	เรื่อง	

ผลงานสร้างสรรค์

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๐.๒๐	ชิ้นงาน	
๒	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๐.๔๐	ชิ้นงาน	
๓	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๐.๖๐	ชิ้นงาน	
๔	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๐.๘๐	ชิ้นงาน	
๕	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐	ชิ้นงาน	

ผลการดำเนินงาน

ที่	รายการ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน
๑	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด	รูป/คน	
๒	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ ของอาจารย์ประจำ	ผลรวมถ่วงน้ำหนัก	
๓	ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ ของอาจารย์ประจำ	ร้อยละ	
๔	แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐	คะแนน	

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

รายการหลักฐาน

รหัสเอกสาร/หลักฐาน	ชื่อรายการหลักฐาน/เอกสาร

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๒

จุดแข็ง

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม
 ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๑. จัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สุดคล้อง กับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัด ความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการ วิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณาอนุมัติ		
๒. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผน มีการ จัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือ สังคม		
๓. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ ๑ อย่าง น้อยต้องมีโครงการที่บริการแบบให้เปล่า		
๔. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและ โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ ๑ และ นำเสนอกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณา		
๕. นำผลการประเมินตามข้อ ๔ มาปรับปรุงแผนหรือ พัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม		
๖. คณะมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมใน ระดับสถาบัน		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๓

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑
ชนิดของตัวบ่งชี้

ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
กระบวนการ

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๑. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
๒. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน		
๓. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
๔. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
๕. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
๖. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน		
๗. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖-๗ ข้อ

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๔

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑	การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๑. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะและสถาบันรวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ		
๒. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตรสัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานิสิต อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิตและโอกาสในการแข่งขัน		
๓. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของคณะและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม		
๔. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการที่แสดงผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน		
๕. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบ		

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
โดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง		
๖. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน		
๗. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและการพัฒนาของคณะที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพและการประเมินคุณภาพ		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕-๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน	เอกสาร/หลักฐาน
๑. มีระบบและกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร		
๒. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ ๑ และรายงานผลการติดตามให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา		
๓. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร		
๔. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตาม มคอ.๗ ตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา		
๕. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง		
๖. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

การประเมินตนเอง

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมินตนเอง	การบรรลุเป้าหมาย

วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๕

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

บทที่ ๓
สรุปผลการประเมิน

๓.๑ ผลการประเมินตนเองรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ

ประเภทสถาบัน กลุ่ม ค ๒ สถาบันเฉพาะทางลักษณะที่ ๒ สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน	การบรรลุเป้าหมาย
องค์ประกอบที่ ๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๑				
องค์ประกอบที่ ๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๒				
องค์ประกอบที่ ๓				
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๓				
องค์ประกอบที่ ๔				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๔				
องค์ประกอบที่ ๕				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒				
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ ๕				
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ (๑๓ ตัวบ่งชี้)				บรรลุ..... ไม่บรรลุ.....

๓.๒ ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	ปัจจัย นำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์	คะแนน เฉลี่ย	
						๐.๐๐-๑.๕๐ การดำเนินงาน ต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑-๒.๕๐ การดำเนินงาน ต้องปรับปรุง ๒.๕๑-๓.๕๐ การดำเนินงาน ระดับพอใช้ ๓.๕๑-๔.๕๐ การดำเนินงาน ระดับดี ๔.๕๑-๕.๐๐ การดำเนินงาน ระดับดีมาก
๑	๖	๑.๒ (.....) ๑.๓ (.....) ๑.๔ (.....)	๑.๕ (.....) ๑.๖ (.....)	๑.๑ (.....)		
๒	๓	๒.๒ (.....)	๒.๑ (.....)	๒.๓ (.....)		
๓	๑		๓.๑ (.....)			
๔	๑		๔.๑ (.....)			
๕	๒		๕.๑ (.....) ๕.๒ (.....)			
รวม	๑๓					
ผลการประเมิน						

ภาคผนวก



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย กอง สำนักงานประกันคุณภาพ สำนักงานตรวจสอบภายใน สำนักงานพระสอนศีลธรรม สำนักงานสภามหาวิทยาลัย โครงการขยายห้องเรียน และหน่วยวิทยบริการ

“การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน” หมายความว่า การติดตาม การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน

“การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก” หมายความว่า การติดตามและการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือผู้ประเมินภายนอก

“การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน” หมายความว่า การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งกระทำโดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัย

“การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก” หมายความว่า การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือผู้ประเมินภายนอก

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวดที่ ๒

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๖ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลคุณภาพและมาตรฐานการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๒) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก เป็นการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายนอก เพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ระบบประกันคุณภาพการศึกษาคครอบคลุมพันธกิจทั้ง ๔ ด้านของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย และหลักการและแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

หมวดที่ ๓

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี และคณบดี

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านประกันคุณภาพการศึกษา จำนวนไม่เกินสี่รูปหรือคน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(๖) กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา และผู้อำนวยการสำนักงานประกันคุณภาพ

คณะกรรมการตามข้อ ๘ (๔) ดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๘ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๙ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) กำกับและดูแลการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- (๔) กำหนดแผนพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ เพื่อมอบให้ส่วนงานที่ดูแลด้านการพัฒนาบุคลากรนำไปปฏิบัติ

พัฒนาบุคลากรนำไปปฏิบัติ

- (๕) กำหนดแผนปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในและภายนอกตามนโยบายการประกันคุณภาพ
- (๖) จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- (๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- (๘) อนุมัติรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย เพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก

ภายในและภายนอก

(๙) พิจารณาให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย แล้วนำเสนอสภามหาวิทยาลัย

(๑๐) กำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๑๒) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่น้อยกว่าปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุม ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ สำนักงานประกันคุณภาพดำเนินงานประกันคุณภาพให้เป็นไปตามนโยบาย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ ให้มีคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี สำนักทะเบียนและวัดผล สำนักส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการสังคม สำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาเขตบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน ศูนย์ และวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

การประชุมคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่น้อยกว่าปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุม ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้จัดสรรเป็นการเฉพาะและเพียงพอต่อการดำเนินงาน

หมวดที่ ๔ หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๑๔ ทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ในกรณีที่ส่วนงานมีผลการประเมินไม่ผ่านในการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอาจเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ปรับลดงบประมาณรายจ่ายประจำปีและให้มีผลกระทบต่อการขอเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรต่างๆ ก็ได้

ข้อ ๑๕ กระบวนการการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ต้องดำเนินการทุกรอบปีการศึกษา และให้นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๕ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน

(๑) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาจัดทำแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาจัดทำรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมการดำเนินงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ดำเนินการโดยคณะกรรมการคณะหนึ่งที่แต่งตั้งโดยอธิการบดี

(๔) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษารายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย ต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ภายในระยะเวลาที่กำหนด พร้อมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณชน

(๕) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษานำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

(๖) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษากำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับส่วนงาน

(๑) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานจัดทำแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ให้ครอบคลุมการดำเนินงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับส่วนงาน ดำเนินการโดยคณะกรรมการคณะหนึ่ง ที่แต่งตั้งโดยอธิการบดี

(๔) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานรายงานผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายในของส่วนงาน เสนอต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระยะเวลาที่กำหนด

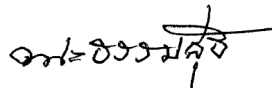
(๕) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานนำเสนอผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษา เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

(๖) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษากำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษานำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและ ข้อเสนอแนะ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีปัญหาในการวินิจฉัยหรือการตีความเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มี อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย



คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ที่ ๓๖๖/ ๒๕๕๗
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงแต่งตั้งให้บุคคลผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย :-

๑. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	รองประธานกรรมการ
๓. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	กรรมการ
๔. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต	กรรมการ
๕. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ	กรรมการ
๖. รองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่	กรรมการ
๗. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป	กรรมการ
๘. รองอธิการบดีวิทยาเขตหนองคาย	กรรมการ
๙. รองอธิการบดีวิทยาเขตนครศรีธรรมราช	กรรมการ
๑๐. รองอธิการบดีวิทยาเขตเชียงใหม่	กรรมการ
๑๑. รองอธิการบดีวิทยาเขตขอนแก่น	กรรมการ
๑๒. รองอธิการบดีวิทยาเขตอุบลราชธานี	กรรมการ
๑๓. รองอธิการบดีวิทยาเขตนครราชสีมา	กรรมการ
๑๔. รองอธิการบดีวิทยาเขตแพร่	กรรมการ
๑๕. รองอธิการบดีวิทยาเขตสุรินทร์	กรรมการ
๑๖. รองอธิการบดีวิทยาเขตพะเยา	กรรมการ
๑๗. รองอธิการบดีวิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม	กรรมการ
๑๘. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
๑๙. คณบดีคณะพุทธศาสตร์	กรรมการ
๒๐. คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ

-๒-

๒๑. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์	กรรมการ
๒๒. คณบดีคณะสังคมศาสตร์	กรรมการ
๒๑. พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รศ.ดร.	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ไทย ทิพย์สุวรรณกุล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราณี พรรณวิเชียร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๔. นางไฉไลฤดี ยูวนะศิริ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๕. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการและเลขานุการ
๒๖. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๗. ผู้อำนวยการสำนักงานประกันคุณภาพ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗



(พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เอกลักษณ์มหาวิทยาลัย

บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนา

อัตลักษณ์มหาวิทยาลัย

ประยุกต์พระพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม

อัตลักษณ์บัณฑิต

มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา

สำนักงานประกันคุณภาพ

อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗๙ หมู่ ๑ ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๗๗๖ หรือ ๘๐๑๑

www.qa.mcu.ac.th

เอกลักษณ์มหาวิทยาลัย

บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนา

อัตลักษณ์มหาวิทยาลัย

ประยุกต์พระพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม

อัตลักษณ์บัณฑิต

มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา



สำนักงานประกันคุณภาพ

อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ต.ส. ๑ ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๒๔๔-๐๐๐ ต่อ ๔๗๗๖ หรือ ๔๐๑๑

www.qa.mcu.ac.th